

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑτησίᾳ . . . φρ. χρ. 46
Ἐν ταῖς Ἑπαρχίαις . . . Μετ. 16
Ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ καὶ Ἑ-
ρώπῃ . . . φρ. χρ. 70
Ἐν Ρωσίᾳ . . . Ρουβλ. 25
Ἐξάμηναι τὰ ἡμίση.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΙ
ΑΝΕΥ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑτησίᾳ . . . Μετ. 4
Ἐν ταῖς Ἑπαρχίαις . . . Λίτ. 1
Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας . . . φρ. χρ. 25
Ἀέ συνδρομαὶ ἑτήσια.

Ἐκατὸν φύλλον τιμᾶται γρασίῳ δύο (2).

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—(Ἐρνέστου Κουρτίου) Ἡ Ἑλλη-
νικὴ Ἱστορία (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—Ἡ
Ξηροφύλλια.—Ὁ οὐρανὸς κατὰ τὸν Αὐγούστου.—Γενικαὶ ὀ-
μιήσεις.—Ποικίλα.—Γνώμαι σοφῶν.—Γεωγραφικά (Εὐξεινὸς
Πόντος).—Νομίσματαολογικά (Ἀνέκδοτα βιβλικὰ νομίσματα).—
Ἱατρικά.—Φιλολογικά (Πάπυρος τῆς Π. Διαθήκης).—Ἀστρονο-
μικά (Αἱ διώρυχες τοῦ Ἄρεως).—Ὁ Κυφὸς (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἡ ἐπάρατος καὶ βροτολογιᾶς χολέρα ἐξακολουθεῖ ἀποροφῶσα τὴν κοινὴν τῆς Εὐρώπης προσοχὴν καὶ εἰς μυρίας ὄσας ἐμβάλλουσα ἀνησυχίας τὰς ἐπιτετρα-
μένας τὴν περιφρούρησιν τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς ἀρχάς, ἀγνοούσας ὅποιον τὸ πρακτέον πρὸς τελεσφόρον κατα-
πολέμησιν τῆς φοβερᾶς ἐπιδημίας, ἥτις ἱκανὴν ποιεῖται θραύσιν ἐν τοῖς κυριωτέροις τῆς Εὐρώπης κέντροις καὶ ἀπειλεῖ τὸν σβαρούτερας διαστάσεις. Ἡ δεινὴ θεομηνία το-
σούτων ἀπαντας τοὺς ἐν Εὐρώπῃ κύκλους ἐπτόνησεν, ὥστε ἀπανταχοῦ σχεδὸν πᾶς λόγος στρέφεται περὶ τὸ βροτολογιᾶν νόσημα, τῶν μὲν ἱατρῶν πειρωμένων νὰ ἐξετάσωσιν ὅποια τὰ μέσα, δι' ὧν κατεστρέφεται τὸ μικροβίον τῆς χολέρας, τῶν δὲ διαφόρων τοῦ τύπου ὀργάνων ἀγωνιζομένων νὰ μὴ καθυστερήσωσιν ἐν τῇ ἀναδημοσιεύσει τῶν ὑπὸ τῶν ἱατρῶν ἐκφερομένων γνώμων καὶ ἐν τῇ διαφωτίσει τῶν οἰκείων ἀναγνωστῶν πρὸς ἀποχὴν ἀπὸ παντός, συντελοῦντος εἰς τὴν μετάδοσιν τοῦ νοσήματος καὶ εἰς τὴν δεινώσιν τῆς γάγγραιναν ἀπειλούσης πληγῆς. Ὅντως ἀξιάπαινος ὁ ζήλος τῶν οὕτως ἐργαζομένων, εἰς οὓς ἡ ἀνθρωπότης ὀφείλει μεγάλην εὐγνωμοσύνην ἐπὶ ταῖς μετὰ ζήλου καταβαλλομέναις προσπάθειαις πρὸς περιορισμὸν εἰμὴ πρὸς ὀλοσχερῆ ἐξάφαισιν τοῦ δεινοῦ, ὃν τρόπον ἀρὰς ἐκφέρει κατὰ τῶν ἐμμέσως ὑποβοηθησάντων τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ κακοῦ συνέπειά ὀλιγωρίας περὶ τὴν λήψιν τῶν ἀρμοδίων προφυλακτικῶν μέτρων ἢ ἀξιοκατακρίτου μικροφιλοτιμίας περὶ τὴν συγκάλυψιν πράγματος, ὧν τὴν ἄμεσον καταγγελίαν ἐπέβαλεν αὐτῇ ἡ στοιχειώδης λογικὴ, πολλῶ δὲ μᾶλλον ἢ περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιβαλλομένων καθήκοντων μερίμνα. Ἐντεῦθεν ἡ δικαία κατακραυγὴ κατὰ τῶν δημαρχιακῶν ἀρχῶν τοῦ Ἀμβούργου, αἵτι-

νες, ἀποτολμήσασαι τὴν ἔνοχον ἀπόπειραν τοῦ συγκαλύψαι τὴν ἐπίσκηψιν τῆς νόσου ἐν τῇ μεγαλοπόλει ταύτῃ, παρέσχον ἀφορμὴν ὅπως τὸ κακόν, φοβερᾶς προσλαβὸν διαστάσεις ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἐξαπλώθῃ οὐ μόνον ἀνὰ τὰς κυριώτερας πόλεις τῆς Γερμανίας ἀλλὰ καὶ ἀνὰ τὴν λοιπὴν Εὐρώπην ἕνεκα τῶν μεγάλων καὶ εὐρρειῶν συγκοινωνιῶν τοῦ ἐμπορικωτέρου τούτου τῶν τῆς Γερμανίας λιμένων μετὰ τῶν κυριωτέρων τῆς λοιπῆς Εὐρώπης πόλεων. Ἡ δημαρχία τοῦ Ἀμβούργου, τὴν ἀλήθειαν ἀποκρύψασα κατὰ τὴν πρώτην ἐμφάνισιν τῆς νόσου καὶ ἀποπειραθεῖσα νὰ παραστήσῃ τὴν δημοσίαν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὑγιεινὴν ἐν ἀρίστῳ σημείῳ, ὥσει ἐκείνη ὑπέιχε τὴν εὐθύνην τῆς ἐπισκήψεως τῆς βροτολογιᾶς νόσου, συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐπίσκηψιν αὐτῆς εἰς Ἀλτόναν, εἰς Βρέμνιν, εἰς Λυβέκκιν, εἰς Λονδίνον, εἰς Χάρβον, εἰς Ρουέννιν, εἰς Παρισίους καὶ ἀνάστατον οὕτως ἐποίησατο σύμπασαν τὴν Δύσιν, ἀγωνιζομένην νὰ καταπολεμήσῃ τὴν μαστίζουσαν αὐτὴν θεομηνίαν, ἀλλὰ καὶ οὐδὲν κατορθούσαν παρὰ τὰς προσπάθειαις τῶν σπουδαιότερων τῆς Εὐρώπης ἱατρῶν, οἵτινες ἀποφαίνονται μὲν ὅτι ἡ χολέρα μεταδίδεται διὰ τῶν μικροβίων, τῶν ἐνυπαρχόντων ἐν τῆς περιπτώμασι τῶν ἀσθενῶν ἢ ἐν τῇ κακῇ ποιότητι τῶν πινομένων ὑδάτων, ἢ ἐν αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ ἐδάφους, οὐδὲν ὅμως δραστικὸν φάρμακον ἠδυνήθησαν ν' ἀνακαλύψωσιν κατὰ τοῦ νοσήματος. Κώχ, Προύστ, Πέτερ, Δάρεμπεργ καὶ λοιποὶ μεγάλοι ἐπιστήμονες, ἐποχὴν διὰ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν σημειοῦντες ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἱατρικῆς καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ βακτηριολογίᾳ, διαφόρους ἐκφράζουσιν ἰδέας, ὧν τὴν ὀρθότητα διὰ διαφόρων ὑποστηρίζουσιν ἐπιχειρημάτων, ἀλλ' ἐκ τῶν λεγομένων καὶ γραφομένων οὐδὲν καρποῦται τὸ ἀγαθὸν ἢ ἀνθρωπότης, ἢ εὐχομένη τὴν ἐξεύρεσιν ἀλεξιτηρίου φαρμάκου κατὰ τοῦ φοβεροῦ πολεμίου, ἀδιαφοροῦσα δ' ὅλως περὶ τοῦ ἐνυποστάτου ἢ μὴ τῶν ἐκφερομένων θεωριῶν. Εὐάρεστον οὐχ ἦττον ὅτι τὸ νόσημα δὲν ἔχει τὴν ἔντασιν, ἣν εἶχε κατὰ τὰς πρὸ δεκαετίας ἐπισκήψεις αὐτοῦ εἰς τὴν Δύσιν, καὶ ὅτι ἀνεπαφον σχεδὸν ἀφίνει τὴν τάξιν τῆς κοινωνίας ἥτις, τοὺς νόμους τῆς ὑγιεινῆς ἀκριβῶς φυλάττουσα, ἀποφεύγει μετ' ἐπιμελείας τὴν ἀκαθαρσίαν, ἐπιμελεῖται λίαν τῆς ἑαυτῆς τροφῆς καὶ ἐν γένει δὲν παρεκτρέπεται εἰς πράξεις, συνεπαγομένας τὴν διατάραξιν τὴν ὑφ' οὓς διαβιοῖ ὑγεονομικῶν ὄρων. Ὁ ἀμφιβάλλων περὶ τούτου καταδάπνον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἔχει παράδειγμα τὴν ἐν Ἀμβούργῳ καὶ Παρισίοις χολέραν, τὴν φοβερῶς μὲν μαστίζουσαν τὴν

πρώτην τῶν πόλεων τούτων, ἀσήμαντα δ' ἀριθμοῦσαν θύματα ἐν τῇ δευτέρᾳ, καίπερ ἔχουσι πληθυσμὸν τετραπλάσιον σχεδὸν τοῦ ἐν Ἀμβούργῳ, ἀνερχομένου εἰς 600,000 ψυχῶν. Τὸ αἴτιον τῆς φοβερᾶς διαφορᾶς εἶναι ὁ βίος τῶν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ γερμανικῇ πόλει κατωτέρων τάξεων, ἢ ἐλαττωματικὴ κατάστασις αὐτῆς ὑπὸ ὑγιεινὴν ἔποιεν, τῶν Παρισίων διατελούντων ἐν πολλῷ κρείττονι θέσει ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις, ὡς δείκνυται καὶ ἐκ τῆς συγκρίσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν νῦν θυμάτων πρὸς τὸν ὑπάρξαντα κατὰ τὴν εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν ἐπίσκεψιν τῆς ἐπαράτου νόσου ἐν προγενεστέρα ἐποχῇ. Ἡ κατὰ τὸ 1865 λυμναμένη τοῖς Παρισίοις ἀσιατικὴ χολέρα ἠορήθει καθ' ἑκάστην 250 θύματα κατὰ μέσον ὄρον, ἢ τὸ 1866 μόλις 150 καὶ ἢ πρὸ ὀκταετίας 110· ἤδη ὁ ἀνώτερος μέχρι τοῦδε ἀριθμὸς ἀνήλθεν εἰς 80 κρούσματα καὶ 35 θανάτους, ἐλπίζεται δὲ ὅτι τὸ κακὸν δὲν θὰ λάβῃ φοβερωτέρας διαστάσεις συνεπεία τῶν ἀπὸ τοῦ 1865 ληφθέντων καὶ αἰείποτε λαμβανομένων μέτρων πρὸς πληρὴν ὑγίανσιν τῆς μεγαλοπόλεως ταύτης καὶ ἐξαφάνισιν ἀπάντων τῶν αἰτίων, ἅπερ συντελοῦσιν εἰς τὴν μετάδοσιν τοῦ νοσήματος. Εἰς τὸ τέλειον τῆς ἐν γένει ὑγειονομικῆς καταστάσεως ὀφείλεται καὶ ἡ ταχεῖα ἀπὸ τῆς χολέρας ἀπαλλαγὴ τῆς τε Μόσχας ὅπου τὰ θύματα κατὰ δεκάδας μόλις ἠορήθησαν, καὶ τῆς Πετροπόλεως, ὅπου ἐλάχιστα ὑπῆρξαν θύματα καὶ ὅπου τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεύγος τῆλικαύτην ἐπεδειξάτο ὑπὲρ τῶν ὑπκόων αὐτοῦ μέριμναν, ὥστε αὐτοπροσώπως, ὡς ἄλλοτε ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ, περιῆλθεν ἅπαντα τὰ ἐν οἷς χολεριῶντες ἐνοσπλεύοντο καταστήματα καὶ παραμυθητικοὺς ἀπέτεινε λόγους τοῖς πάσχουσιν. Τοιοῦτο τὸ σπουδαιότερον ζήτημα, ἀπασχολοῦν σύμπασαν τὴν Δύσιν καὶ εἰς μυρίας ἐμβάλλον σκέψεις τὰς διαφόρους κυβερνήσεις, ὧν οὐ τὴν τελευταίαν κατέχει θέσιν ἡ αὐτοκρατορικὴ ὀθωμανικὴ, ἢ πᾶσαν καταβάλλουσα μέριμναν τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἀνακτος πρὸς ἀποσόδησιν τοῦ πανταχόθεν τὰς ὀθωμανικὰς χώρας ἀπειλοῦντος κινδύνου καὶ αὐστηροτέρας βαθμυδὸν καθάρσεις ἐπιβάλλουσα κατὰ τε ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν.

Δεύτερον μετὰ τὸ τῆς χολέρας ζήτημα, ὅπερ ὅμως δὲν δύναται νὰ ἐξισωθῇ πρὸς τὴν σπουδαιότητα ἐκείνου, ἄτε ἀποροφῶντος τὴν προσοχὴν οὐχὶ μόνον τοῦ διπλωματικοῦ καὶ πολιτικοῦ κόσμου, ἀλλὰ συμπάσης τῆς πεπολιτισμένης ἀνθρωπότητος, εἶναι ἡ ἐν Γενούῃ παρουσία στόλων ἀπασῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἐπὶ ταῖς ἐν τῇ πατρίδι τοῦ τὴν Ἀμερικὴν ἀνακαλύψαντος Χριστοφόρου Κολόμβου τελουμέναις ἐορταῖς ἐνώπιον τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς ἠνωμένης Ἰταλίας. Ἡ συγκέντρωσις πεντήκοντα καὶ πλέον πολεμικῶν σκαφῶν, ἀπὸ κοινοῦ χαιρετιζόντων διὰ τῶν νεομισμένων κανονισμῶν τὸν εἰσπλοῦν τῆς θαλαμηγοῦ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου θεωρεῖται ὡς νέον τεκμήριον τῆς συναδέλφωσέως τῶν λαῶν καὶ τῶν κυβερνήσεων τῆς Εὐρώπης, οὐκ ὀλίγοι δὲ τῶν περὶ τὰ πολιτικὰ ἀσχολουμένων ἐπειράθησαν νὰ οἰκοδομήσωσιν ἐπὶ τοῦ γεγονότος τούτου σαθρὰ πολιτικὰ οἰκοδομήματα καὶ νὰ χαρακτηρίσωσι τὰ γενόμενα ὡς νέον ἐχέγγυον τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης καὶ ἐξασφαλίσεως τῆς εὐρωπαϊκῆς ἡσυχίας. Ζητεῖται ὀφθαλμῶν νὰ παρασταθῇ ὅτι τὸ γεγονός τῆς ἐν τῇ πατρίδι τοῦ τὸν κόσμον διπλασιάσαντος παρουσίας τοσοῦτων ναυτικῶν μοιρῶν ματαιοῖ τὰς διεξαγομένας πολεμικὰς προπαρασκευάς, ὧν αἱ σπουδαιότεραι διεξάγονται ἐν Γερμανίᾳ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ καταρτίσαι στρατόν,

δυνάμενον μετὰ τοῦ συμμαχικοῦ τῆς Αὐστρουγγαρίας καὶ Ἰταλίας νὰ ὑπερβαίῃ τὸν γαλλορωσικὸν κατὰ ἐν ἑκατομμύριον, καὶ ἀποτελεῖ σπουδαιότατον καθησυχάσεως μέσον τῶν λαῶν, βλεπόντων ἀναπεπταμένας πάντοτε τὰς θύρας τοῦ Ἰαννοῦ. Ἀκριβέστερον ὅμως καὶ βαθύτερον ἐξεταζομένου τοῦ πράγματος ταχέως ἀποδείκνυται ὁ ἀπλούστατος αὐτοῦ χαρακτήρ, ὁ ἐνυπάρχων ἐν τῷ τιμῆσαι τὰς ἐορτάς τοῦ γενουσινοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου, ὅστις δὲν ἀνῆκει εἰς μόνην τὴν Ἰταλίαν, οὐδ' εἰς τὴν Ἰσπανίαν καὶ Ἀμερικὴν, ἀλλ' εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἢ μόνη ἐπομένως πολιτικὴ σημασία ἐγκείται ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ γαλλικοῦ στόλου, ἀφ' ἐνὸς μὲν ὑπομνησκούση τὴν πρὸ τριακονταετίας καὶ ἐπέκεινα συναδέλφωσιν τῶν δύο λατινικῶν φύλων καὶ τὸν εἰς τὸν αὐτὸν λιμένα εἰσπλοῦν τῶν γαλλικῶν σκαφῶν ὑπὸ ἐτέρους ὄρους, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἀποσκοπούση εἰς τὸ ἀνταποδοσαί τὰ ἴσα ἐπὶ τῇ κατὰ τὸ 1890 παρουσίᾳ τοῦ κ. Καρνῶ ἐν Λυῶνι, ὅτε οὐ μόνον ἰταλικὸς στόλος εἰσέπλευσεν εἰς τὸν γαλλικὸν τοῦτον λιμένα, ὅπως χαιρετίσῃ τὸν πρόεδρον τῆς δημοκρατίας, ἀλλὰ καὶ αὐτόγραφος ἐπιστολὴ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου ἐπεδόθη τῷ ἀνωτάτῳ τῆς Γαλλίας ἄρχοντι· καὶ ἡ σημασία δὲ τῆς τοῦ γαλλικοῦ στόλου παρουσίας δὲν εἶναι τοσοῦτο μεγάλη, ὅσον ὑπὸ τινων παριστάται συνεπεία τῶν ἐν Σαβοῖᾳ γενομένων τελετῶν ἐπὶ τῇ ἑκατοναετηρίδι τῆς προσαρτήσεως τῆς ἐπαρχίας ταύτης εἰς τὴν Γαλλίαν τοῦ 1792. Σπουδαιότερα ἴσως τῆς ἐν Γενούῃ παρουσίας τῶν διαφόρων στόλων εἶναι ἡ ἐν Aix-les-bains συνδιάλεξις τοῦ ῥώσου ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν μετὰ τοῦ κ. Ριμπῶ, ἄτε ἐπικυροῦσα ἅπαξ ἔτι τὴν συναδέλφωσιν Γαλλίας καὶ Ρωσίας καὶ ἡ συνέντευξις τοῦ προέδρου τῆς δημοκρατίας μετὰ τοῦ δυνάστη τῆς Λαίχτεμβέργης, ὡς καὶ ἡ πολιτεία τοῦ κ. Καρνῶ πρὸς μαθητὴν, ῥωσικὴν περιβεβλημένον στολὴν, ᾧ εὐχαριστῶν ἐπὶ τῷ ὑπὲρ Ρωσίας ποιήματι ἐναγκαλιζόμενος αὐτὸν ἐφώνησε «περιπτύσομαι τὴν Ρωσίαν».

ὑπὸ τὴν ἐποψιν δὲ τῶν μερικωτέρων ζητημάτων, ὅσα ταρασσουσι τὰ κύκλα τῶν κυριωτέρων εὐρωπαϊκῶν κυβερνήσεων, ἄξιον μνείας εἶναι τὸ ἐργατικὸν ζήτημα ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπερ ἀπειλοῦν καὶ αὐτὴς σοβαρὰς διαστάσεις συνεπεία τῆς ἀρξαμένης ἐν τῷ τύπῳ πάλιν περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐργασιμῶν ὥρων, τοσαύτην προῦκάλεσεν ἐκλογικὴν πάλιν ἐν Νιουκἀστλε μεταξὺ τοῦ σὴρ Τζὸν Μόρλεν καὶ τοῦ κ. Ράλλν. Καὶ γὰρ μὲν πολλαὶ ὑπάρχουσι πιθανότητες περὶ ἐξευρέσεως τρόπου ἐξομαλίσεως, ἀλλὰ μέχρι τῆς συνόδου τοῦ κοινοβουλίου κατὰ τὸν προσεχῆ φεβρουάριον, πολλὸς ὑπολείπεται χρόνος, καὶ διὰ τοῦτο δὲν φαίνονται ὅλως ἀτοποὶ αἱ ἰδέαι τῶν διατεινομένων ὅτι μέχρις οὐ τὸ κοινοβούλιον ἐπιληθῆ τῷ ζητήματος θὰ ἐπαναληθῶσιν αἱ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ἐξουσίας τοῦ μαρκησίου Σαλισβουρῆ δραματισθεῖσαι σκηναί· ὡσαύτως καὶ τὸ ἰρλανδικὸν ζήτημα προκαλεῖ πολλὴν τὴν μέριμναν συνεπεία τῆς πολιτείας τῶν ἐνωτικῶν φιλελευθέρων, ὧν τὰ φρονήματα ἀσπάζονται καὶ οἱ ὑπὸ τὸν κ. Λαβουσὲρ ριζοσπαστικοὶ οὐχὶ ἐκ πνεύματος πεποιθήσεως ἐπὶ τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνος αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ πνεύματος ἀντεκδικήσεως ἐναντίον τοῦ γηραιοῦ πρωθυπουργοῦ, ἀποκλείσαντος τὸν κ. Λαβουσὲρ ἀπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ καταλόγου. Τοῦλάχιστον οἱ συντηρητικοὶ καὶ φιλελεύθεροι δι' ἐλπίδος ἔχουσιν ὅτι τὸ γεγονός τούτο δύναται νὰ συντελέσῃ ἀρκούντως εἰς τὴν ὑπερίσχυσιν τοῦ οἰκείου ἀγῶνος, εἰς τὴν ἀπόρριψιν τοῦ περὶ Ἰρλανδίας νομοσχεδίου καὶ εἰς τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος ἐκφυγού-

σης εξουσίας. Ἀξιοσπουδαιότερον ὡσαύτως εἶναι καὶ τὸ ζήτημα τῶν ἐν Βιζέρτη, ἐν τῇ ἀπέναντι τῆς Σικελίας ἀφρικανικῆ ἀκτῇ, ὄχρωμάτων τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως, ὅπερ αἱ συντηρητικαὶ ἐφημερίδες καὶ ὁ **Χρόνος** πειρῶνται νὰ μεγαλοποιήσωσιν ἐπὶ σκοπῷ ἐμπνεύσεως δυσπιστίας πρὸς τὴν Δημοκρατίαν, ἐπικαλοῦνται δ' ἐπὶ τούτῳ καὶ τὴν μαρτυρίαν τῶν σπουδαιότερων ὁρῶν τῶν βιενναίου τύπου, τοῦ **Νέου ἐλευθέρου τύπου** π. χ., τοῦ ἐν κυρίῳ καὶ μακρῷ ἄρθρῳ ἀποπειραθέντος νὰ μεγαλοποιήσῃ τὰ πράγματα καὶ νὰ κινήσῃ τὴν γενικὴν ἀνεσχίαν ἐπὶ τοῖς ἐν τῇ εἰρημένῃ ἀκτῇ ὄχρωμασίν. Ἄλλ' ὁ γενόμενος πάταγος θ' ἀστοχήσῃ τοῦ σκοποῦ, διότι οὐδεμίαν σχεδὸν ὑπάρχει ἀμφιβολία περὶ τοῦ ὅτι ἡ προσαγομένη μαρτυρία κενὸν ἀποβήσεται πρᾶγμα, ἐὰν ὑπ' ὀφιν ληφθῆ ὅτι τὸ εἰρημένον βιενναῖον ὄργανον, γράφον περὶ τῶν ἐν Βιζέρτη ὄχρωμάτων, ἀποβλέπει οὐχὶ εἰς τὸ ἐκπτοῆσαι τὴν κυβέρνησιν τῆς ἀνάσσης, ἀλλ' εἰς τὸ ἐπιστῆσαι τὴν προσοχὴν τῆς Ἰταλίας ἐπὶ ταῖς παρατηρουμέναις τάσεσι πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ ζυγοῦ τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ προσχώρησιν εἰς τὴν γαλλορωσικὴν συμφωνίαν· τὸ δεύτερον τοῦτο τοσοῦτω μᾶλλον ἀποδεκτὸν φαίνεται, ὅσω πρόσφατος ἐτι εἶναι αἱ πρὸς ἐξέχοντας ἰταλοὺς πολιτικοὺς ἐπιστολαὶ τοῦ κ. Γλάδστωνος σφόδρα κατακρίνοντος τὴν πολιτικὴν τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως, ὑποβαλούσης τὸ βασίλειον εἰς μυρίας δαπάνας ἕνεκα τῆς εἰς τὴν τριπλῆν συμμαχίαν προσχωρήσεως. Ἄλλὰ καὶ τὸ κίνημα τῶν νομαδικῶν φυλῶν τῶν Μαύρων ὁρέων, ἐν τοῖς μεθορίοις τοῦ Ἰνδικοῦ κράτους, φαίνεται ἀρκούντως σπουδαῖον, καὶ ἀνάγκη ἐπιβάλλεται τῷ κ. Γλάδστωνι νὰ μεριμνήσῃ δεόντως, καθ' ἣν ὥραν μάλιστα δὲν κατηνύσθη ἐτι ἡ μῆνις τῶν ἀφγανικῶν φυλῶν.

Ἐν Γαλλίᾳ ἡ ἐβδομάς αὕτη παρήλθεν εἰς ἐορτὰς καὶ εὐθυμίας ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τῆς πρώτης προσαρτήσεως τῆς Σαβοΐας διὰ τῆς ἀνδρείας τοῦ στρατηγοῦ Πέτρου Μοντεσκιού, συνάμα δὲ σκέψις γίνεται περὶ τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν, ἀρχομένων κατὰ ὀκτώβριον καὶ προμηνυμένων ἀρκούντως σφοδρῶν ἕνεκα τοῦ ἐκπνεύοντος μοναρχικοῦ κόμματος, ἀγωνισθησόμενον γὰ περιπλέξῃ τὸ ὑπουργεῖον καὶ νὰ ἐπωφεληθῆ τὴν πῶσιν αὐτοῦ πρὸς ἰδίαν ἐνίσχυσιν, καὶ ἕνεκα τῆς μῆνις τῶν ριζοσπαστικῶν, δυσφορούντων ἐπὶ τῷ ἀποκλεισμῷ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας.

Ἐν Γερμανίᾳ, μετὰ τὸ στρατιωτικὸν ζήτημα ὅπερ προκαλεῖ μέγαν πάταγον ἕνεκα τῶν συναφῶν αὐτῷ νέων δαπανῶν, αἱ κομματικαὶ διαφωναίαι μετέχουσι πολλῆς τῆς σπουδαιότητος καὶ ἐμβάλλουσιν εἰς ὑπονοίας τὴν κυβέρνησιν, φοβουμένην μὴ αἱ ἐξω τοῦ κοινοβουλίου κομματικαὶ διαμάχαι ἐπαναληφθῶσιν καὶ ἐντὸς αὐτοῦ, ὅτε τὰ διάφορα κυβερνητικὰ νομοσχέδια εἰς κίνδυνον θὰ περιέλθωσιν, ὡς τοῦτο ἐγένετο κατὰ τὸ περὶ σχολῶν νομοσχέδιον. Αὐτὸ τοῦτο τὸ τῶν καθολικῶν συνέδριον ἐν Μογοντιᾷ ὑποδιᾶσθαι τὸ ἐπικίνδυνον τῆς θέσεως τῆς κυβερνήσεως, ψεγομένης ἐπὶ ἀδυναμία κατὰ τὸ εἰρημένον περὶ σχολῶν νομοσχέδιον, ἡ δὲ γλῶσσα τῶν ὀργάνων τοῦ Βέβελ καὶ Λεϊβνιτίου, τῶν κορυφαίων τούτων τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος, ἐπὶ τῇ ἐπετηρίδι τῆς ἀλώσεως τοῦ Σεδάν, ἀποτελεῖ προάγγελμα οὕτως εἰπεῖν τῇ κυβερνήσει παρὰ τοῦ ὅτι δὲν θὰ ἐπιτραπῆ αὐτῇ ἡ κατά λαῶν ἐπίθεσις οὐδε θὰ ἐπαναληφθῆ τὸ παιχνίδιον τοῦ Σεδάν, καθ' ὃ ἐκινούρη μὲν ὅτι ὁ πόλεμος διεξάγεται κατὰ τοῦ Ναπολέοντος καὶ οὐχὶ κατὰ τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐξηκολούθησε καὶ μετὰ τὴν πῶσιν τοῦ αὐτοκράτορος καὶ μετεβλήθη οὕτως εἰς πάλιν ἔθνων.

Οἱ ἐν Αὐστρουγγαρίᾳ ἔχουσιν αἰείποτε τὰς φυλετικὰς διαμάχας, αἰτινες συγκριτικώτερον προσλαμβάνουσι χαρακτῆρα παρὰ τοῖς Βοημοῖς, τοῖς Κροάταις, τοῖς Σλοβάκοις, ἀπειλοῦσαι μέγας τὴν ἡσυχίαν τῶν ὑπουργῶν τῆς δυναδικῆς μοναρχίας καὶ ἐμβάλλουσαι εἰς ταραχὴν Τάαφ-φέ τε καὶ Τσάπαρνιν. Τὸ πρᾶγμα τοσοῦτω δυσχερέστερον εἶναι ὅσω διαδραματίζεται καθ' ἣν ὥραν οἱ σύμμαχοι ἰταλοὶ σφόδρα κατακρίνουσι νῦν τὴν ἐμπορικὴν συνθήκην, τὴν μετὰ τοσοῦτου πατάγου συνομολογηθεῖσαν καὶ ζητοῦσιν ἐλάττωσιν τῶν ἐπὶ τῶν οἴνων δασμῶν, αἱ δὲ οἰνοπαραγωγαὶ ἐπαρχίαι, τῆς μοναρχίας καὶ ἰδίαι αἱ τῆς Τυρολίας καὶ τῆς Δαλματίας, μυρίας βάλλουσαι κατακραυγὰς ἐναντίον πάσης τοιαύτης ἐλαττώσεως, σφόδρα βλαπτούσης τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα τῶν ἐπαρχιῶν τούτων, ἀξιοῦσι τὴν διατήρησιν τοῦ νῦν καθεστῶτος.

Οἱ ἐν Ἰταλίᾳ πρὸς ταῖς ἐν Γενουῇ ἐορταῖς μεριμνῶσι περὶ τε τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους ὡς καὶ περὶ τῶν στρατιωτικῶν αὐτῶν πραγμάτων. Τὸ πρῶτον τῶν ζητημάτων, δεινὸν προσλαβὸν χαρακτῆρα, σφόδρα τὸν νοῦν τῶν συμβούλων τοῦ βασιλείου ταρασσει, φοβουμένων μὴ κατὰ τὰς διεξαγομένας τὴν προσεχῆ νοέμβριον ἐκλογὰς ὁ ἰταλικὸς λαὸς ἀποστείλῃ εἰς Μαντεσιτόριο ἀντιπροσωπείαν, κατακρίνουσαν τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως ὡς μέγας ἐπιδρῶσαν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας, ὧν τὴν βελτίωσιν καθορᾷ ὁ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου πρωθυπουργὸς ἐν τῇ ἀνασυνδέσει τῶν μετὰ τῆς Γαλλίας ἐμπορικῶν σχέσεων· ἀλλὰ καὶ τὸ στρατιωτικὸν οὐχὶ ὀλιγώτερον δεινὸν παρίσταται συνεπεία τῶν παρατηρουμένων ἐλαττωμάτων περὶ τὴν ἐκγύμνασιν τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν ἵππων· ἡ τοῦ ἱππικοῦ μάλιστα ἐκγύμνασις τοσοῦτον ἐλαττωματικὴ τυγχάνει, ὥστε τὸ πάθημα τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ κατὰ τινα τελευταῖα γυμνάσια μέγαν προῦκάλεσε θόρον καὶ αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ εἰς δυσχερεστάτην περιῆλθον θέσιν πρὸς δικαιολογίαν τοῦ ἐλαττωματικοῦ τῶν ἵππων, οὓς ἵππευον οἱ παθόντες.

Ἐν Ρωσίᾳ, ἐκλείποντος βαθμυδὸν τοῦ κινδύνου τῆς χολέρας, ἡ κυβέρνησις μετὰ μείζονος μερίμνης ἐπελήφθη τῆς βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν, ὃ δὲ διορισμὸς τοῦ κ. Βίτ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ σχετικοῦ ὑπουργείου ἀντὶ τοῦ κ. Βυσνεγράδσκη χαρακτηρίζεται ὑπὸ πολλῶν ὡς ἀφειρητρία σπουδαιότερας ἐργασίας πρὸς ἀνοργάνωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς αὐτοκρατορίας, εἴτε διὰ τῆς ἀνασυνδέσεως τῶν μετὰ τῆς Γερμανίας ἐμπορικῶν σχέσεων, πρὸς ἃς οὐχὶ τοσοῦτο συμπαθῶς εἶχεν ὁ ἀποχωρήσας, εἴτε διὰ τῆς εἰσαγωγῆς οἰκονομιῶν τινῶν μετὰ τὴν ἀποσῶσιν τῆς θεομηνίας τοῦ λιμοῦ, τοῦ μέγαν δαπάνην ἐπιβαλόντος τῇ κυβερνήσει πρὸς ἀνακούφισιν τῶν θυμάτων τῆς σιτοδείας ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς μεσημβρινῆς Ρωσίας.

Οἱ ἐν Ἑλλάδι τὴν προσοχὴν ἔχουσιν ἐστραμμένην πρὸς τὸ δεινούμενον οἰκονομικὸν ζήτημα καὶ πρὸς τὴν κάθοδον τοῦ βασιλέως Γεωργίου, ὅστις τυχὼν θερμοτάτης δεξιώσεως παρὰ τοῦ κ. Καρῶ ἐν τε ταῖς θέρμαις τῆς Γαλλίας Aix-les-bains καὶ ἐν τοῖς ἀνακτόροις τοῦ Φοντάνεβλώ, ἐπείγεται νὰ παρευρεθῆ ἐν τῇ χώρᾳ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον τελετὴν ἐπὶ τῇ ἐπετηρίδι τοῦ θανάτου τοῦ βασιλοπαίδος Ἀλεξάνδρου τῇ 12/24 Σεπτεμβρίου.

τὸν ἰσχυρότατον τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ ἡγεμόνα, ὡς στρατιωτικὸν βασιλέα, ᾧ ὑποτάσσονται πᾶσαι αἱ ἑλληνικαὶ φυλαί, ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Μαλέα, ὡς τὸν ἀρχηγὸν τῆς πρώτης ναυτικῆς ἐκστρατείας, τῆς ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς Εὐρώπης κατὰ τῆς Ἀσίας γενομένης πρὸς ἐκδίκησιν ἐπὶ τοῦ Πάριδος καὶ τῶν Τρώων τοῦ ἀνοσίως ἀθετηθέντος δικαίου τῆς φιλοξενίας, καὶ μετὰ δεκαετίαν ἐπαναφέρει αὐτὸν νικητὴν καὶ τροπαιοῦχον εἰς Ἄργος· ὡσαύτως τὴν πτώσιν τοῦ ἰσχυροῦ τούτου κράτους τάσσει ἐν τῷ κύκλῳ τῶν περὶ τὴν Τροίαν συνηθροισμένων γεγονότων, ἀποδίδους τῇ μακρᾷ τοῦ βασιλέως ἀπουσίᾳ τὴν εἰς τὸν βασιλικὸν οἶκον ἐπελθοῦσαν ἀταξίαν, [τὸν διαμελισμὸν τῆς χώρας καὶ τέλος τὴν διάλυσιν τοῦ κράτους τῶν Πελοπιδῶν.

Ὁ μῦθος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρέχῃ τοῖς ἥρωσιν αὐτοῦ πομπικὸν καὶ ἐνδοξον τέλος· ἀλλὰ τὰς ἀληθεῖς αἰτίας τῆς καταστροφῆς ταύτης πρέπει ν' ἀναζητήσωμεν ἐκτὸς τοῦ οἴκου τῶν Πελοπιδῶν, ἐν τελείᾳ ἀνατροπῇ τῆς διεθνούς ἰσορροπίας, ἐν κινήμασι καὶ μεταναστάσει, τὴν ἀφαιτηρίαν αὐτῶν ἐχούσας ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Θεσσαλίας. Ἄν παρίδωμεν τὰ γεγονότα ταῦτα, ἀκατάληπτος θὰ παρᾶμεν ἡμῖν ἢτε πτώσις τῶν παλαιῶν ἡγεμόνων καὶ ἢ προέλευσις τῆς ὀμηρικῆς ἐποποιίας, τῆς μεταδιόδου· σὺν ἡμῶν τὴν ἡχώ τοῦ κλέους αὐτῶν.

Καίτοι ἀδύνατος σχεδὸν ἦν μέχρι τοῦδε ἡ ἐξέλιξις συνηχοῦς τινος ἱστορίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, κατέχουσα ἐν τούτοις σύνολόν τι γεγονότων τελείως πεπιστωμένων, ἅτινα ἐρείδονται εἴτε ἐπὶ τῆς ὁμοφωνίας πασῶν τῶν παραδόσεων, ὡς ἡ θαλασσοκρατία τοῦ Μίνως, εἴτε ἐπὶ μὴ ἀμφιδόλων μνημείων. Διότι ὅσον ἀληθές εἶναι ὅτι δυνάμεθα σήμερον εἶναι ψηλαφῆντως νὰ πεισθώμεν περὶ τῆς υπάρξεως τῶν ἀκροπόλεων τοῦ Ἰλίου, τῶν Θηβῶν καὶ τοῦ Ὁρχομενοῦ, τῆς Τίρυνθος καὶ τῶν Μυκηνῶν, τοσοῦτον εἶναι βέβαιον ὅτι ὑπῆρξαν ἡγεμόνες Δάρδανοι, Μινυαί, Καδμεῖνες καὶ Ἀργεῖοι· ἐκ ταύτης δὲ τῆς ἐπόψεως ὁ Ἀγαμέμνων καὶ ὁ Πρίαμος, ὧν τὰ ὀνόματα διηρώνισαν τὴν ἀνάμνησιν τῶν ἀρχαίων κρατῶν, εἶναι πρόσωπα ἱστορικά.

Τὰ κράτη ταῦτα ἀνίκουσι πάντα ὁμοιομόρφῳ τινὶ σχεδὸν κόσμῳ, πάντα τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ὀφείλουσι τῇ ἐπικρατίει τῶν ἑλληνικῶν φυλῶν τῆς Ἀσίας καὶ τῇ συναφείᾳ τοῦ ἀσιατικοῦ στοιχείου πρὸς τὸ εὐρωπαϊκὸν ἀλίπεδον, πάντα δὲ ἀνίκουσι τῇ μεταδατικῇ ἐποχῇ, τῇ μεσολαθνησάσῃ μεταξὺ τοῦ πελασγικοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου, ὃς γεννηθῆσεται ἐκ τῆς ὑπὸ τῶν ἡπειρωτικῶν μεταναστάσεων προκληθείσης διασείσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΦΥΛΩΝ.

Α'. Αἱ μεταναστάσεις τῶν φυλῶν τοῦ βορρᾶ.— Ἐμφάνις τῶν φυλῶν τῆς ἀρκτικῆς Ἑλλάδος.— Ἡ Ἑλλὰς ἐν Ἠπιείρῳ.— Μεταναστάσεις εἰς Ἠπιείρῳ.— Ἐπιδρομὴ τῶν Θεσσαλῶν.— Μεταναστάσεις τῶν Βοιωτῶν.— Κοιτίς τῶν Δωριέων.— Μεταναστάσεις τῶν Δωριέων.— Αἱ πρῶται ἀμφικτυονίαι.— Ἡ πυθικὴ ἀμφικτυονία καὶ αἱ τρεῖς αὐτῆς συμπολιτεῖαι.— Θεσσαλικὴ συμπολιτεία, συμπολιτεία τῆς Οἴτης, συμπολιτεία τοῦ Παρνασσῶ.— Ἐρησκευτικοὶ καὶ κοινωνικοὶ θεσμοὶ τῆς ἀμφικτυονίας.— Ἡ Ἑλλὰς καὶ οἱ Ἕλληνες.

Β'. Οἱ Δωριεῖς ἐν Πελοποννήσῳ— Περαιτέρω μεταναστάσεις τῶν Δωριέων.— Ἐπιδρομὴ τῶν Δωριέων εἰς τὴν Πελοπόννησον.— Μεταναστάσεις τῶν Ἀχαιῶν καὶ τῶν Δωριέων.

Γ'. Ἀποικισμὸς τῶν Ἑλλήνων τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν.— Ἀποικισμὸς διὰ θαλάσσης.— Ὁ ἰωνικὸς ἀποικισμὸς.— Ὁμιλοὶ αἰολέων καὶ δωριέων ἀποίκων.— Αἰολοαχαικὸς ἀποικισμὸς.— Ἰωνικὰ καὶ δωρικὰ ἀποικία.— Ἰδρυσις τῶν πόλεων τῆς Ἰωνίας.— Κατάκτησις τῆς Αἰολίδος.— Ὁ μῦθος τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου.— Τὸ ἔργον τῆς Σμύρνης.— Γέννησις τῆς ἐποποιίας.

Δ'. Ὁ ὀμηρικὸς κόσμος.— Ὁ ὀμηρικὸς αἰὼν.— Αἱ τάξεις ἐν τῇ ὀμηρικῇ κοινωνίᾳ.— Τὰ μνημεῖα τοῦ ὀμηρικοῦ αἰῶνος.— Τὰ μνη-

μεῖα τῶν Πελοπιδῶν.— Ἀρχὴ τῶν Πελοπιδῶν.— Ἡ βασιλεία ἐν τῇ ὀμηρικῇ κοινωνίᾳ.— Ἠθικὴ καὶ θρησκευτικὴ ἐνότης τοῦ ὀμηρικοῦ κόσμου.— Παρακμὴ καὶ μεταμόρφωσις τῆς κοινωνίας.— Ροπή τοῦ νέου πνεύματος ἐπὶ τῆς ἡρωικῆς παραδόσεως.

Ε'. Χρονολογία ἐρείδουμένη ἐπὶ τῶν ὀμηρικῶν ποιημάτων.— Ὁ αἰὼν τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου.— Ἐργασία τῶν λογογράφων καὶ πεποιημένων.

Α'.

Μεταναστάσεις τῶν φυλῶν τοῦ βορρᾶ.

Τὰ ἀρχαιότατα τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας γεγονότα ἀνίκουσι κόσμῳ, εἰς εὐρὺ τι σύνολον ἀθροίζοντι τὰς ἀκτὰς τοῦ Αἰγαίου. Ἡ νῦν ἀρχομένη τάξις πραγμάτων ἔχει τὴν κοιτίδα αὐτῆς ἐν τῷ ἀρκτικῷ τμήματι τῆς ἡπειρωτικῆς Ἑλλάδος, εἶναι δὲ ἀντίδροσες τὶς ἐσωτερικῆς ροπῆς κατὰ τῆς ἐξωτερικῆς, ἀντίδροσες τοῦ ὄρους κατὰ τοῦ ἀλίπεδου, τῆς Δύσεως κατὰ τῆς Ἀνατολῆς. Ἄγνωστα φύλα, κεκρυμμένα τέως ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτῶν, κινεῖνται προσωθούντα ἄλληλα, ἡ κίνησις μεταδίδεται ἐκ διαδοχῆς σειρᾷ τινι ὄλη λαῶν, τὰ ἀρχαῖα κράτη καταρροῦσι καὶ αἱ πρωτεύουσαι αὐτῶν μεταβάλλονται εἰς ἐρημίας, ἡ χώρα διαμερίζεται αὐθις καὶ τέλος μετὰ μακρὰν περίοδον ζυμώσεως καὶ ἀναρχίας ἡ γαλήνη ἀναφαίνεται καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐμφανίζεται κεκαλυμμένη ὑπὸ νέων λαῶν, νέων πολιτειῶν καὶ νέων πόλεων.

Μοῖρα μεγάλη τῶν διὰ ξηρᾶς εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν χερσόνησον εἰσχωρησάσων ἑλληνικῶν φυλῶν, πορευθεῖσα ἐπὶ τῶν ἰχνῶν τῶν κατοικῶν τῆς Ἰταλίας, ὤδευσε πρὸς δυσμὰς διὰ τῆς Παιονίας καὶ τῆς Μακεδονίας καὶ διὰ τῆς Ἰλλυρίας διεχύθη ἐπὶ τῆς δυσμικῆς κλιτύος τῆς ἀρκτικῆς Ἑλλάδος, χώρας ὄρεινης, ἥτις διὰ τῶν σχηματισμῶν τῶν ὄρειδων καὶ τῶν κοιλάδων αὐτῆς ἀποβαίνει πρὸς βορρᾶν προσιωτέρα ἢ τὸ ἐκ τῆς Θεσσαλίας σχηματιζόμενον βαθύπεδον. Οἱ πολλοὶ καὶ πλησῖον ἀλλήλων ποταμοί, οἵτινες ρέουσι διὰ μακρῶν φαραγγῶν πρὸς τὸ Ἴόνιον πέλαγος, παρήχον πρόσοδον ταῖς μεσημβριναῖς χώραις, ἡ ἀβθονία τῶν βοσκῶν προσεῖλκεν ἐπιδρομείς, οὕτω δὲ ἐλθὼν ἐσωρευθῆ ἐν ταῖς γονίμοις κοιλάσιν τῆς Ἠπιείρου συμπαγῆς ὄμιλος φύλων, ἅτινα αὐτόθι ἐποίησαν τὰς πρώτας αὐτῶν ἐπὶ τοῦ πολιτισμοῦ σπουδὰς.

Ἐν Ἠπιείρῳ ἠριθμοῦντο τρεῖς κύριαι φυλαί, ἐν αἷς ἀρχαιοτάτη ἐλογίζετο ἡ τῶν Χαθῶν. Οὔτοι κατεῖχον τὴν χώραν, τὴν μεταξὺ τοῦ ἀκροκεραυνίου ἀκρωτηρίου περὶ βορρᾶν καὶ τῆς καταντικρῆς τῆς νήσου Κερκύρας ἀκτῆς περιλαμβανομένην. Κατωτέρω ἤρχοντο οἱ Θεσπρωτοὶ καὶ ἐν ταῖς χώραις τῆς μεσογαίας πρὸς τὸν Πίνδον [οἱ Μολοσσοί. Ἡ εἰς τρεῖς κλάδους διαίρεσις αὐτῆ ἐστὶν ἥτις ἀρχαία ἢ τὸ ὄνομα Γραϊκοί, θεωρούμενον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὡς τὸ ἀρχικὸν ὄνομα τῶν προγόνων αὐτῶν καὶ ἀποδιδόμενον ὑπὸ τῶν κατοικῶν τῆς Ἰταλίας πᾶση τῇ φυλῇ, ἢ τέως εἶχε συνοικήσει ἐν ταῖς αὐταῖς χώραις, ὅπερ δὲ εἶναι τὸ πρῶτον περιληπτικὸν ὄνομα τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἑλληνικῶν φυλῶν. Βραδύτερον οἱ ἡπειρωτικοὶ οὗτοι πληθυσμοί, ὑστερήσαντες λίαν τῶν ὑπὸ τῶν μεσημβρινῶν κρατῶν ἐπιτελεσθεισῶν προόδων καὶ τροποποιηθέντες διὰ τῆς ἀναμιξεως πολλῶν ξένων στοιχείων, εἶχον θεωρηθῆ ὡς βάρβαρον ὡς πρὸς τὴν καταγωγὴν αὐτῶν ὅμως, ἦν αὕτη οὕτως ἀκραιφνῶς ἑλληνική, ὅσον καὶ ἡ τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν οικογενειῶν· ἀλλὰ τί λέγω! αὐτοὶ ἱεράτευσαν ἐν τοῖς πρώτοις ἱεροῖς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ παρέσχον αὐτοῖς ἔθνικον χαρακτῆρα.

(Ἀκολουθεῖ).

1) Ὁ Niese (*Hermes*, XII 409 καὶ ἐξῆς) θεωρεῖ τὴν λέξιν Γραϊκοὶ ὡς ὄνομα ἐθνολογικόν, μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ λατινικοῦ. Ὁ ἀπλούστατος αὐτοῦ τύπος εἶναι Γραῖοι ἢ Γραῖοι, παράγωγος δὲ ὁ Γραϊκοί, ὃς τυχαίως μόνον διετηρήθη.

Η ΞΗΡΟΦΥΛΛΙΑ.

B.

ΜΕΣΑ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΕΝΤΟΜΟΥ

Ἄφου δυνάμει τῶν μέχρι τοῦδε περιγραφέντων χαρακτήρων βεβαιωθῶμεν περὶ τῆς ὑπόθεσως τοῦτου, ἀρχόμεθα τῆς θεραπείας ἐφαρμοζόντες ἐν τῶν ἐξῆς μέσων.

Τὰ μέσα ταῦτα δυνατόν νὰ διαιρεθῶσιν εἰς δύο: 1ον Εἰς μέσα πρὸς καταστροφὴν τοῦ χειμερινοῦ ὄωυ ἢ τοῦ ἐντόμου, ἴτοι καθαρῶς ἐν τ ο μ ο φ θ ο ρ α, καὶ 2ον εἰς μέσα, δι' ὧν δυνάμεθα νὰ καταστήσωμεν τὴν ἀμπελον, εἴαν ὄχι ἀνεπιθράστων, τοῦλάχιστον ἱκανῶς ἀντέχουσαν κατὰ τῶν προσβολῶν τοῦ ἐντόμου.

A. ΜΕΣΑ ΕΝΤΟΜΟΦΘΟΡΑ.

α'. Θειοῦχος ἄνθραξ².

Τὸ ὑγρὸν τοῦτο, ἀπὸ πολλοῦ γνωστὸν τυγχάνον, δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἰσχυρὸν ἐντομοφθόρον, καθ' ὅτι οἱ ἀτμοὶ αὐτοῦ, βαρύτεροι ὄντες τοῦ ἀέρος, κατὰ τὴν ἐξάτμισιν μένουσιν ἐν τῇ γῆ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐντομοφθόρου αὐτῶν ἔργου.

Ἐγένετο δὲ ἡ χρῆσις αὐτοῦ τὸ πρῶτον ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὸ 1869 ὑπὸ τοῦ κ. Thénard, ὅπερ κατ' ἀρχὰς ὡς ἐκ τῆς μεγάλης αὐτοῦ δόσεως ἔφερε λίαν δυσάρεστα ἀποτελέσματα· εἶτα ὁμοῦ εἰς μικροτέρας δόσεις μεταχειριζόμενον ἐθεωρήθη λίαν ὠφέλιμον ἐννοεῖται ὅτι οὐκ ὀλίγον συμβάλλει καὶ ἡ φύσις τοῦ ἐδάφους, ὅπερ δέον νὰ ἦ οὔτε λίαν ὑγρὸν οὔτε ξηρὸν, καθ' ὅτι ἡ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον μικρὰ ἢ μεγάλη ποσότης τοῦ ὕδατος αὐξάνει ἢ μειοῖ τὴν πυκνότητα τοῦ ὑγροῦ.

Τούτων λοιπὸν δοθέντων, ἀρχόμεθα τῆς θεραπείας κατὰ τὸν κ. Foëx ἐκ τοῦ μέρους ὅπου τὸ πρῶτον τὰ τῆς ξηροφυλλίας ἔχρη ἐφάνησαν, διὰ τῶν ἐγχύσεων τοῦ ἐν λόγῳ ὑγροῦ. Γίνονται δὲ αἱ ἐγχύσεις αὗται εἴτε διὰ κλυστήρων εἴτε δι' ἀρότρων, δι' ὧν ἀροτριῶντες χέομεν τὸ ὑγρὸν.

1) **Κλυστήρες.**—Οὗτοι σύγκεινται ἐκ κυλινδρικοῦ τινὸς δοχείου λίγοντος εἰς σωλῆνα διάτρητον, ὅστις δέχεται ὠρισμένην ποσότητα ὑγροῦ πρὸς ἐγχυσίν, καὶ ἢν ἀναπληροῦμεν ἐκ τοῦ κυλινδρικοῦ δοχείου ἐκχέεται δὲ τὸ ὑγρὸν ἀνοιγομένης τῆς κάτω ἐπιστομίδος ἐντὸς τῶν ὀπῶν, ἅς ἐπὶ τούτῳ ἀνοίγομεν διὰ πᾶσσάων.

Αἱ ὀπαὶ αὗται δέον νὰ ᾖσι βάθος 0,30^m ἕως 0,40^m καθ' ὅτι οἱ ἀτμοὶ τοῦ ὑγροῦ, μὴ ὄντες εἰς μέγα βάθος, δύνανται ν' ἀνέλθωσι μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους καταστρέφοντες πάντα τὰ πρόστυχόντα ἕντομα, ἀποστάσεως δὲ ἀπὸ τοῦ ποδὸς τῆς ἀμπέλου 0,25^m. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀπῶν τούτων, ἅς ἀμέσως κλείομεν μετὰ τὴν ἐγχυσίν, ποικίλλει ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους· π. χ. διὰ τὰ συμπυκνῶν ὀπῶν οὗτος ἀνέρχεται μέχρι τεσσάρων, ἐνφ' οὗ διὰ τὰ μὴ τοιαῦτα μέχρι τριῶν.

Δέον δὲ αὗται νὰ γίνωνται δις τοῦ ἔτους· κατὰ τὸν χειμῶνα, πρὸς καταστροφὴν τῶν διαχειμαζομένων, καὶ κατὰ μᾶλλον πρὸς καταστροφὴν τῶν νέων, αἰτίνες κατέρχονται εἰς τὰς ρίζας.

2) **Ἄροτρα.**—Ταῦτα εἰσι κοινὰ ἄροτρα μετὰ μηχανήματός τινος βάλλοντος κανονικῶς ὠρισμένην πάντοτε ποσότητα θείουχου ἄνθρακος. Δέον δὲ αἱ γραμμαὶ, αἱ ὑπὸ τῶν ἀρότρων τούτων χαραττόμεναι, ν' ἀπέχων ἀλλήλων κατὰ ἕν μέτρον ἢ κατὰ τὸν κ. Gastine μία μόνον γραμμὴ θεωρεῖται ἐπαρκής, μεταξύ δύο ποδῶν 1—1^m 20 ἀπ' ἀλλήλων ἀποστάσεως, δύο μεταξύ δύο ποδῶν δύο μέτρων ἀπ' ἀλλήλων ἀποστάσεως.

Περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὑγροῦ κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον πολλὰ δοκιμαὶ ἐγένοντο, αἰτίνες κατέληξαν εἰς τὴν χρῆσιν 15 μόνον γραμμῶν κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον, ὅπερ καὶ ἐν αὐτῇ ἀκόμη τῇ δόσει προξενεῖ λίαν δυσάρεστα ἀποτελέσματα, πρὸς ἐνδραστηρίαν ἢ μετρίαν τῶν ὀπῶν ἐθεωρήθη καλὸν ἢ χρῆσις τῆς ἐν τῷ ὕδατι διαλύσεως αὐτοῦ, ὅπερ κατορθοῦται δυνάμει διαφόρων μηχανῶν, καθ' ὅτι ἥττον διαλυτὸν ἐν τῷ ὕδατι τυγχάνει δια-

λύουσι δὲ ἐν μὲν καιρῷ χειμῶνος 0re 6—0re 8, ἐν καιρῷ δὲ θέρους 0re 4—0re 6 κατὰ λίτραν ὕδατος.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ μέσου τούτου ἔχει ὡς ἐξῆς: Πέριξ τοῦ ποδὸς ἐκάστης ἀμπέλου ἀνοίγομεν λάκκους, ἐντὸς τῶν ὀπῶν χέομεν ὠρισμένην ποσότητα τῆς διαλύσεως ταύτης ἀνέρχεται δ' αὕτη μέχρι 16 λίτρων κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον. Ἐὰν οἱ πόδες ἀπέχων ἀλλήλων κατὰ λίαν μικρὰ διαστήματα, δυνατόν ἐντὸς ἐνὸς καὶ μόνου λάκκου νὰ περιλαμβάνωνται δύο ἢ καὶ τρεῖς.

Τοιαύτην λοιπὸν ἔκτυχάνει ἡ χρῆσις τοῦ ὑγροῦ τούτου, οὐ-
τινος ἢ ἐν τῷ ὕδατι διάλυσις θεωρεῖται καρποφοροτέρα τῆς ἀμιγῆς.

β'. Θειανθρακικὸν Κάλι⁵.

Ἡ χρῆσις αὐτοῦ ὡς ἐντομοφθόρου μέσου γίνεται διὰ τῆς ἐν ἀρκετῷ ὕδατι διαλύσεως αὐτοῦ· ὡς ἐποχὴ δὲ κατάλληλος πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ μέσου τούτου θεωρεῖται ὁ χειμῶν, καθ' ὅτι, οὔσης ἐποχῆς διακοπῆς τῆς βλαστῆσεως, ἡ ἀμπελος ὑφίσταται μικροτέραν βλάβην καὶ ἐκτὸς τούτου τὸ ἔδαφος κορέννεται διὰ ὀλιγοτέρας ποσότητος τοῦ ὑγροῦ. Εὐνόητον τυγχάνει ὅτι πρὸς πληρὴν ἐπιτυχίαν δέον νὰ συμβάλλη καὶ ἡ φύσις τοῦ ἐδάφους· τὰ ἀργιλλώδη π. χ. στρώματα εἰσιν ἥττον εὐνοϊκά, διότι ἐνεκα διαφόρων λόγων τὸ θειανθρακικὸν κάλιον ἀποσυντίθεται, ὅτε τὸ κάλιον, ἀποχωριζόμενον ἐν καταστάσει ἀνθρακικοῦ καλίου, ἀποβαίνει ἥττον λυσιτελές ὡς λίπασμα, δυσκόλως διαλυόμενον.

Ἐφαρμοζόμενον δὲ τὸ μέσον τοῦτο ἀνοίγοντες λάκκους πέριξ τῶν ποδῶν ἐκάστης ἀμπέλου ἐντὸς τῶν ὀπῶν θέτομεν 40—50 γραμ. κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον ἐκ τοῦ θειανθρακικοῦ καλίου, μειγμένον μετὰ 10—15 λίτρων ὕδατος· ἀλλ' ἡ ποσότης αὕτη μεταβάλλεται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀναλόγως τοῦ εὐδιαπεράστου τοῦ ἐδάφους.

Ὅστε εἴαν παραδεχθῶμεν ποσότητα 10—15 λίτρων κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον, ἀπαιτοῦνται 100 κυβικά μέτρα κατὰ μισθόμετρον (hectare). Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ποσότης αὕτη τοῦ ὕδατος διοχετεύεται δυνάμει διαφόρων μηχανῶν, ἰδίᾳ δὲ διὰ τῶν ὑπὸ τῶν κ. κ. Mouillefert καὶ Hembert ἐφευρεθέντων, καὶ αἰτίνες προτιμῶνται τῶν ἄλλων διὰ τὸ εὐχωνον αὐτῶν.

γ'. Κονιάσις.

Πρῶτος ὁ σπουδαῖος καθηγητὴς κ. Balbiani συνέλαβε τὴν ἰδέαν τῆς κονιάσεως τοῦ τε στελέχους καὶ τῶν βραχιόνων τῆς ἀμπέλου, πρὸς καταστροφὴν τοῦ χειμερινοῦ ὄωυ, ἐξ οὗ, ὡς εἶδομεν, προκύπτουσι πᾶσαι αἱ ἄλλαι μορφαί, προτείνει δὲ πρὸς χρῆσιν τὸ ἐξῆς μίγμα.

1. Πετρελαίου	20	χιλιόγραμ.
2. Ναφθαλίνης	30	»
3. Ἀσθόεστος (μὴ ἀσθόεσις)	400	»
4. Ὑδατος	400	»

καὶ οὗτῳ ἡ παρασκευὴ ἔχει ὡς ἐξῆς: Διαλύομεν πρῶτον τὴν ναφθαλίνην ἐντὸς τοῦ πετρελαίου, εἶτα χέομεν τὴν διάλυσιν ἐπὶ τῆς ἀσθόεστος, ὑγρανθείσης τὸ πρῶτον δι' ὀλίγου ὕδατος, ἐφ' ἧς ἐπὶ τέλος χέομεν ἠρέμα καὶ κατὰ μικρὸν τὸ λοιπὸν τοῦ ὕδατος, ἀναμειγνύοντες διαρκῶς τὸ μίγμα.

Γίνεται δὲ ἡ κονιάσις διὰ χρωστήρων, δι' ὧν κονιῶμεν καλῶς τὸ στέλεχος τῆς ἀμπέλου, ἰδίᾳ δὲ τὰ μέρη, ὅπου εἶναι δυνατόν νὰ εὐρίσκῃται τὸ χειμερινὸν ὄων· ταῦτα δὲ πάντα δέον νὰ γίνωνται κατὰ φεβρουάριον.

Τὸ μέσον τοῦτο δύναται νὰ θεωρηθῆ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον τελειότερον, ἀλλὰ πρὸς περισσοτέραν ἀσφάλειαν δέον ν' ἀκολουθῆται καὶ ὑπὸ ἐγχύσεων θείουχου ἄνθρακος.

δ'. Καταποντισμός.

(Submersion).

Μόνον τὸ μέσον τοῦτο δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς λίαν λυσιτελετές κατὰ τῆς ξηροφυλλίας πρὶν δὲ εἰδῆθωμεν εἰς λεπτομερείας περὶ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν πρέπει νὰ γίνηται, καλὸν νομιζόμεν, πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀποτελεσματικῆς αὐτοῦ ἐνεργείας, νὰ παραθέσωμεν ἀριθμοὺς τινὰς δεικνύοντας τὸ ποσοῦν

τῆς παραγωγῆς, πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ξηροφυλλίας, μετὰ, καὶ κατὰ τὰ ἔτη τοῦ καταποντισμοῦ.

Ἀμπελῶν	23 μόνον	μυριομέτρων	ἐκτάσεως	παρήγαγε	κατὰ τὸ
1867	πρὸ	τῆς ἐμφανίσεως	τῆς ξηροφυλλίας	925	ἐκατόλιτ.
1868	Ἀον	ἔτος	τῆς ἐμφανίσεως	ταύτης	40 »
1869	Βον	»	»	»	35 »
1870	Ἴον	»	καταποντισμοῦ	120	»
1871	2ον	»	»	450	»
1872	3ον	»	»	849	»
1873	4ον	»	»	736	»
1874	5ον	»	»	1135	»
1879	Ἴον	»	»	2200	»

Ἐκ τῶν ἀριθμῶν λοιπὸν τούτων ἐξάγεται ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου καὶ τὸ ἔντομον καταστρέφεται καὶ ὁ τῆς παραγωγῆς ὅρος διπλασιάζεται.

Ἐννοεῖται ὅτι οὐκ ὀλίγον συμβάλλει καὶ ἡ φύσις τοῦ ἐδάφους, ὅπερ δέον νὰ ἦ οὐχὶ λίαν εὐδιαπεράστον, καθ' ὅτι τὰ τοιαύτης φύσεως ἐδάφη ἐπιτρέπουσι καὶ τὴν διεισδυσιν τοῦ ἀέρος, οὗτινος ἡ ὑπαρξίς οὐκ ὀλίγον συντελεῖ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν μᾶλλον ἢ καταστροφὴν τοῦ ἀμπελοφθόρου ἐντόμου· ἐπίσης τὸ ἐδαφὸς δέον νὰ ἦ ὀριζόντιον ἢ παρουσιάσῃ μικρὰς μόνον ἀνωμαλίας (0 μ. 02—0 μ. 03 μέγιστος ὅρος). Τούτων λοιπὸν δοθέντων ἀρχόμεθα τῆς περιγραφῆς τοῦ μέσου τούτου.

Ποσότης τοῦ ἀναγκαίου ὕδατος.— Ὁ καταποντισμὸς οὗτος, ὅστις συνίσταται εἰς τὸ νὰ καλύπτωμεν δι' ὕδατος ἀμπελῶνα προσβεβλημένον, ἀπαιτεῖ βεβαίως μίαν μεγάλην ποσότητα ὕδατος, ποικίλουσαν ἕκ τε τοῦ εὐδιαπεράστου τοῦ ἐδάφους καὶ ἕκ τοῦ χρόνου τῆς διαρκείας. Ἡ πείρα ἀπέδειξεν ὅτι τοῦλάχιστον ἀπαιτοῦνται 10 ἕως 15,000 κυβικῶν μ. κατὰ μυριομέτρον, ἐνίοτε δὲ μάλιστα καὶ 30,000 κ. μ. διὰ τὴν αὐτὴν ἐπιφάνειαν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι τοῦ ὕδατος τούτου ἀρκετὴ μὲν ποσότης ἐξαιμιῶνται, ἱκανὴ δὲ ἀπορροῖται ὑπὸ τοῦ ἐδάφους.

Μεταφέρεται δὲ ἡ ποσότης αὕτη τοῦ ὕδατος διὰ διαφόρων μέσων· εἴτε π. χ. διὰ παροχετεύσεως, εἴτε διὰ μηχανῶν, εἴτε διὰ διαφόρων ἄλλων μέσων.

Διάρκεια, κλίμα, ἐδαφὸς, ἐποχὴ.— Ἡ διάρκεια τοῦ καταποντισμοῦ ποικίλλει ἀναλόγως τοῦ κλίματος, τοῦ ἐδάφους, καὶ τῆς ἐποχῆς.

Παρατηρήθη ὅτι εἰς τὰ βόρεια τῆς Γαλλίας διάρκεια 25—30 ἡμερῶν θεωρεῖται ἐπαρκὴς ἄνευ δυσαρέστου ἀποτελέσματος· ἐνῶ ἄπ' ἐναντίας εἰς τὰ μεσημβρινὰ αὐτῆς αὐτὴ ἀνέρχεται ἀπὸ 30—60 ἡμερῶν, ὅπερ δεικνύει μείζον ἀνάπτυξιν τῆς ξηροφυλλίας εἰς τὰ μεσημβρινὰ ἢ εἰς τὰ βόρεια.

Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὰ συμπαγῆ λεγόμενα ἐδάφη ἢ ἐπιτυχία εἶναι πληρεστέρα ἢ εἰς τὰ ἐδάφη τὰ ἐπὶ στρωμάτων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον εὐδιαπεράστων εὐρισκόμενα, καθ' ὅτι τὰ δεύτερα, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, ἐπιτρέπουσι καὶ τὴν διεισδυσιν τοῦ ἀέρος, οὗτινος ἡ παρουσία οὐ μικρὰν ὑπηρεσίαν τῷ ἐντόμῳ προσενεῖ.

Βεβαίως ἡ ἐποχὴ εἶναι ἐν τῶν μᾶλλον συντελούντων ὁποῦδαίως εἰς τὴν διὰ τοῦ μέσου τούτου καταστροφὴν τοῦ ἐντόμου· π. χ. ὅταν τοῦτο εὐρίσκειται ἐν ἐποχῇ ὥτοκίας, ὁπλοῦν κατὰ τὸ φθινόπωρον, εἶναι μᾶλλον ἐπιδεκτικὸν καταστροφῆς ἢ κατὰ τὸν χειμῶνα, ὅτε εὐρίσκειται ἐν τελείᾳ ναικῶσει. Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ ἔνεκα διαφόρων λόγων ἐφαρμόζουσι τοῦτο κατὰ τὸν χειμῶνα, ἐνῶ ἄλλοι κατὰ τὸ φθινόπωρον, ὡς ἐκ τούτου καλὸν νομίζομεν νὰ ὀρίσωμεν τὸν χρόνον τῆς θεραπείας κατὰ τὰς διαφόρους ταύτας ἐποχὰς τοῦ ἔτους. Οὗτος δέον νὰ διαρκῆ κατὰ μὲν τὸν χειμῶνα 40—50 ἡμέρας, κατὰ δὲ τὸ φθινόπωρον 35—40· περιπλέον τὸ ὕδωρ δέον νὰ ἐρχεται διαρκῶς, μὴ ἐπιτρέπον καὶ τὴν διεισδυσιν τοῦ ἀέρος, (διότι κύριος σκοπὸς τοῦ μέσου τούτου ἐστὶν ἡ δι' ἀσφυξίας καταστροφὴ τοῦ ἐντόμου) καλύπτον δὲ τὸ ἐδαφὸς διὰ στρώματος τοῦλάχιστον 0,20—0,25μ.

Ἡλικία τῆς ἀμπέλου πρὸς καταποντισμόν.— Ἐὰν τὸ ἐδαφὸς, ἐφ' οὗ ἔχομεν φυτεῦσαι τὰς ἀμπέλους ἡμῶν, εἶχεν ἥδη χρησιμεύσει ὡς ἐστία τοῦ καταστρεπτικοῦ ἐντόμου, δέον ἀμέσως ὁ καταποντισμὸς νὰ λαμβάνῃ χώραν, ἐν ἐναντία δὲ περιπτώσει τοῦλάχιστον μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν. Πρέπει δὲ, ἐν τελείᾳ, ὁ

καταποντισμὸς οὗτος νὰ ἐπαναλαμβάνεται κατ' ἔτος, διότι, ὡς ἐκ τῶν προταχθέντων ἀριθμῶν ἐξάγεται, καὶ τὸ ἔντομον ἠρέμα καὶ κατὰ μικρὸν καταστρέφεται καὶ ἡ παραγωγὴ διπλασιάζεται.

ε'. Φυτεία ἐπ' ἄμμου.

Ὁ κ. Marion μετὰ πολυχρονίους δοκιμὰς εὗρεν ὅτι ἡ ἄμμος ἐξασκεῖ καταστρεπτικὴν κατὰ τῆς ξηροφυλλίας ἐνέργειαν.

Περιγράφει δὲ ὁ κ. οὗτος τὸ πρᾶγμα ὡς ἐξῆς :

Λάκκον βάθους 0μ. 80, μήκους 7μ. καὶ πλάτους 2 ἐπιπλάτωσα ἄμμου καὶ κατὰ τὸ τέλος ἀπριλίου ἐφύτευσα τριακοντάδα κλημάτων, ἐφ' ὧν διέκρινέ τις διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ στρατιᾶς ἐντόμων· ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν μηνὸς ἥτο λίαν εὐκόλον νὰ γνωρίσῃ τις τὴν μεγάλην διαφορὰν· ὅλαι σχεδὸν κατεστράφησαν καὶ τὰ δυστυχῆ κλήματα, μὴ ὑφιστάμενα πλέον τὴν ὑπὸ τῶν ἐντόμων ἐκμύζησιν, ἤρχισαν ν' ἀναλαμβάνωσι.

Τοιαῦτα λοιπὸν, περιγράφει ὁ κ. Marion, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἄμμου.

Ἀπέχοντες ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐκφράσωμεν, μετ' ἄλλων καὶ ἡμεῖς, ἐπὶ τῆς ἐντομοφθόρου ταύτης ιδιότητος τῆς ἄμμου, ἰδέαν, περιοριζόμεθα εἰς τὸ νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι οὐκ ὀλίγον συντελεῖ εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ ἐντόμου, προσθέντες ὅτι ἡ πλεῖον πυρίτιον περιέχουσα προτιμᾶται τῶν ἄλλων!

Β'. ΜΕΣΑ ΠΡΟΣ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΞΗΡΟΦΥΛΛΙΑΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΜΠΕΛΟΥ.

Χρηθὲς ἀμερικανικῶν ἀμπέλων.

Ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχει ἡ ἰδέα ὅτι αἱ ἀμπέλοι, αἱ ἐξ Ἀμερικῆς προερχόμεναι, ἀντέχουσι μεγάλως πρὸς τὴν ξηροφυλλίαν· ἡ ἰδέα αὕτη, ἂν καὶ κατεπολεμήθη κατ' ἀρχάς, ἐπεκράτησε κατὰ τοῦτο, ὅτι αὐταὶ ἀντέχουσι τοῦλάχιστον περιεσθέντων τῶν ἄλλων· ἐθεωρήθη [λοιπὸν καλὸν νὰ μεταχειρίζονται αὐτὰς ὡς στελέχη, ἐφ' ὧν ἐγκεντρίζουσι τὰς μὴ Ἀμερικανικὰς.

Ὁ ἐγκεντρισμὸς οὗτος, οὗτινος ὑπάρχουσι πλεῖστα εἶδη, γίνεται ὡς ἐξῆς: Κόπτομεν πλαγίως τὸ Ἀμερικανικὸν στέλεχος, καὶ προσαρμόζομεν τοῦτο εἰς τὸ ὅμοιον κόψωσιν μὴ Ἀμερικανικόν· εἶτα δὲ δένοντες καλῶς τὸ μέρος τῆς συναρμογῆς, φυτεύομεν εἰς τὴν γῆν. Τὸ μικτὸν τοῦτο κλῆμα προώρισται νὰ σχηματίσῃ ρίζαν, κλάδους, φύλλα, καὶ ἐπὶ τέλους καρπὸν, ἀντέχον, ὡς ἐκ τῆς Ἀμερικανικῆς αὐτοῦ ρίζης οὐκ ὀλίγον πρὸς τὴν ξηροφυλλίαν.

Τοιαῦτα λοιπὸν ἐν περιλήψει καὶ τὰ μέσα τῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο ἀθνεναίας τῆς ἀμπέλου, ἥτις κατ' ἔτος οὐ μικρὰς ζημίας προσενει, ἄς καὶ ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις ὑπ' ὄψει λαβοῦσα, οὐ μόνον ὀσχετικούς αὐτῇ νόμους ἔθηκεν, ἀλλὰ καὶ ποσὸν 300,000 φρ. ὠρίσεν ἐκείνῳ, ὅστις ἤθελεν ὑποδείξει μέσον τελεσφόρον ἅμα καὶ οἰκονομικὸν κατὰ ταύτης.

Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἕκαστον τῶν γνωστῶν ἡδὴ μέσων συντελεῖ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον εἰς τὴν καταστροφὴν αὐτῆς, ἀλλὰ ἡ ἐφαρμογὴ τούτου οὐ μόνον ἀπαιτεῖ ποσὸν ὑπέρογκον, ἀλλὰ καὶ ἐπιδεκτικότητα μεγάλην, ἄνευ τῆς ὁποίας καὶ τὸ ἔντομον δὲν καταστρέφεται καὶ ζημία μεγαλειτέρα προσενειται.

Ἐν μόνον ὁπωσδήποτε μέσον: Ἡ εὐρεσις παρασίτου τοῦ παρασίτου τούτου.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

1) Σημειωτέον ὅτι πλὴν τῶν πρακτικῶν κατὰ τῆς ξηροφυλλίας μέσων, ὑπάρχουσι καὶ τινὰ ἔντομα, τὰ ὅποια δυνατόν νὰ θεωρηθῶσιν ὡς φυσικοὶ ἐχθροὶ αὐτῆς.

Insectes de la vigne par M. Valery Mayet σελ. 95.

2) Ὁ θειοῦχος οὗτος ἀνθραξ, ἐκ τῆς ἐνώσεως τοῦ ἀνθρακος μετὰ τοῦ θεοῦ παρασκευαζόμενος, εἶναι ρευστὸν ἄχρουν μὲν καὶ ὁσμῆς ἀιθερώδους ἐν καθαρᾷ καταστάσει, κίτρινον δὲ καὶ δυσώδες ἐν ἀκαθάρτῳ· λίαν διαλυτὸς ἐν τε τῷ αἰσπνεύματι καὶ τῷ αἰθέρι, εἶναι ἥττον τοιοῦτος ἐν τῷ ὕδατι.

3) Cours Complet de Viticulture par C. Foëx, directeur à l' École d' Agriculture de Montpellier. σελ. 613.

4) Ἡ χρῆσις τῶν ἀρότρων προτιμᾶται τῆς τῶν κλυστήρων καθ'

ὅτι ὁ μόνον εὐκολώτερον καὶ ταχύτερον κατορθοῦται τὸ ζητούμενον, ἀλλὰ καὶ δι' ὀλιγωτέρων ἐξόδων.

5) Πάντοτε ἐν διαλύσει εὐρισκόμενον ἐν τῷ ἐμπορίῳ εἶναι σχεδὸν χρώματος ἐρυθροῦ, διαλυτὸν ἐν τῷ ὕδατι.

1) Γνωστὸν ὅτι ἐφαρμοζόντες ἕκαστον τῶν μέχρι τοῦδε περιγραφέντων μέσων, ἔχουμεν ἅμα ἀνάγκην καὶ διαφόρων χημικῶν λιπασμάτων, περὶ ὧν ἀποκλειστικῶς ἐπιφυλάττωμαι νὰ γράψω τὰ δέοντα.

Montpellier, τῆ 15 αὐγούστου 1892.

N. ΑΡΑΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
φρονιμὴς εἰς Γεωργίας.

Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΝ

Τὰ θαυμάσια τοῦ οὐρανοῦ πολλοὶ πολλάκις περιέγραψαν, ἀνέκαθεν δὲ οἱ ποιηταὶ ἐξύμνησαν. Ὁ Πλάτων λέγει πού «τῶν αἰσθησῶν τὴν ὕψιν ἄμην τὸν θεὸν ἀνάγει εἰς θέαν τῶν ὠραίων», ὁ δὲ ποιητὴς τῶν Μεταμορφώσεων νομίζει ὅτι ὁ θεός:

Os homini sublime de dit coelumque tueri
Jussit et erectos ad sidera tollere vultus

Χωρὶς νὰ θέλωμεν διὰ λέξεων ἡχηρῶν καὶ φράσεων τετορευμένων νὰ ἐξάρωμεν μίαν ἐτι φορὰν τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ οὐρανοῦ ὅλου, ἢ νὰ ἐξυμνήσωμεν αὐτὴν ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τῆς φαντασίας, προτιθέμεθα σήμερον νὰ περιγράψωμεν ἀπλῶς τὴν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἄποψιν τοῦ παρ' ἡμῖν ὄρατου οὐρανοῦ καὶ ν' ἀναφέρωμεν τὴν σχετικὴν θέσιν τῶν σπουδαιότερων ἀστερισμῶν καὶ τὴν τῶν πλανητῶν ὠσαύτως. Πᾶς τις* κατόπιν δύναται μόνος παρατηρῶν καὶ σπουδάζων νὰ αἰσθανθῆ ὑπόθεσιν, ὅτι διὰ λέξεων δὲν εἶναι ποτε δυνατόν ἀκριβῶς νὰ παρασταθῆ καὶ εἰς ἄλλους νὰ μεταδοθῆ.

* Ἀρχόμεθα πρῶτον ἀπὸ τῶν ἀστερισμῶν. Σχεδὸν ἀκριβῶς εἰς τὸ κατακόρυφον, εὐθὺς μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐμφανίζεται ὁ λαμπρὸς πρῶτος μεγέθους ἀστὴρ α τῆς Λύρας, ὁ καὶ Βέγας ἐπίσης καλοῦμενος. Παράκειται αὐτῷ ὁ α τοῦ Κύκνου, ὁ Δενεβ, ὀλίγο δὲ ἀπωτέρω εὐρίσκεται ὁ Ἀλταῖρ ἢ τοῦ Ἄετος. Οἱ τρεῖς οὗτοι ἀστέρες ἔχουσι τὴν αὐτὴν σχεδὸν λάμπην, εὐκόλουν δὲ εἶναι νὰ ἐκλάβῃ τις τὸν ἕνα ἀντὶ τοῦ ἄλλου· ἐκ τῆς σχετικῆς ὅμως θέσεως τῶν παρακειμένων ἀστέρων εὐχερῆς ἀποδίδει ἡ τῆς ἀπάτης ταύτης ἀποφυγὴ. Ὄντως ὁ μὲν Βέγας συνοδεύεται ὑπὸ δύο ἄλλων οὕτω διακειμένων ἡ Δενεβ εὐρίσκεται εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ σταυροῦ τοῦ Κύκνου καὶ ὁ Ἀλταῖρ ἔχει ἔνθεν καὶ ἔνθεν αὐτοῦ δύο ἄλλους μικροτέρους ἀστέρας τοῦ ἰδίου ἀστερισμοῦ, τοὺς β καὶ γ. Μεταξὺ τοῦ Κύκνου καὶ τοῦ Ἄετος εὐρίσκεται ὁ Δελφίν καὶ τὸ Βέλος. — Μεταβαίνομεν ἤδη εἰς τοὺς πρὸς Β ἀστερισμοὺς. Ἐκτὸς τῶν γνωστῶν ἀπλανῶν τοιοῦτων τῆς Μικρᾶς ἀστρονομίας καὶ τῆς Μεγάλης Ἀρκτου, τῆς Κασσιοπέας, τοῦ Δράκοντος, τοῦ Κηφέως καὶ τῆς ὠραιᾶς Καπέλλας (Αἶξ, α τοῦ Ἡνιόχου), ἔχουμεν πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μὲν τὸν ὄψι δ ὕ ο ν τ α Βωώτην², τὸν παρακειμένον ἀστερισμὸν τοῦ Βορείου Στεφάνου καὶ τὸν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Λύρας εὐρισκόμενον Ἡρακλέα, πρὸς τὰ βορειοανατολικά δὲ τὸ τετραγώνον τοῦ Πηγᾶσου μετὰ τῶν παρεπομένων αὐτῷ ἀστερισμῶν τῆς Ἀνδρομέδας καὶ τοῦ Περσέως. Περὶ τὴν δεκάτην ἀνατέλλουσιν αἱ Πλειάδες. — Ἐκ τῶν ἀστερισμῶν τῆς ἐκλειπτικῆς ὄρατοὶ εἶναι ἡ Παρθένος δύσαδα κατὰ μέγα μέρος, ὁ Ζυγός, ὁ θαυμαστὸς Σκορπιός, ὁ Τοξότης, ὁ Αἰγόκερος καὶ ὁ Ὑδροχόος, καὶ βραδύτερον προχωροῦσιν τῆς νυκτὸς οἱ Ἰχθύς, ὁ Κριός καὶ οἱ λοιποὶ κατὰ σειρὰν γνωστοὶ ἀστερισμοί. — Μετὰ τὸ μεδονύκτιον ἀνατέλλει ὁ Ὁρίων, πρὸς τὸ πρῶτον

δὲ ὅτε τριτάτη μοῖρα τῆς νυκτὸς λ ἐ λ ε ι π τ α ι, λάμπει εἰς τὸ ἀνατολικὸν τοῦ ὀρίζοντος μέρος ὁ Σείριος, ἀνταγωνιζόμενος διὰ τοῦ ἠέμου καὶ γλυκίως φωτὸς αὐτοῦ πρὸς τὴν παρακειμένως ἀπαστράπτουσιν Ἀφροδίτην.

* Ἐκ τῶν πλανητῶν οὐ μόνον ὄρατοί, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τοῦτο ἀξιοθαύμαστοι εἶναι ὁ Ἄρης, ὁ Ζεὺς καὶ ἡ Ἀφροδίτη. Ὁ πρῶτος εὐρίσκεται εἰς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Αἰγόκερου. ἀνατέλλει ἅμα τῇ δύσει τοῦ ἡλίου καὶ διακρίνεται ἐκ τῆς ἰδιαζούσης αὐτῷ ὑπερύθρου χροιάς. Ὁ Ζεὺς ἀνατέλλει μετὰ τὴν δεκάτην, μεσουρανεὶ δὲ τὴν περὶ τὴν πρωΐαν. Τέλος ἡ Ἀφροδίτη εἶναι ὁ τελευταῖος διὰ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ἀποσθενόμενος ἀστὴρ, ὁ ἀπὸ τῆς τρίτης πρωϊνῆς ὥρας τὸ ἀνατολικὸν τοῦ ὀρίζοντος μέρος καλλύνων, ὄντε μετὰ κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἅλα κίδναται ἡ ὥς.

Τοιαύτη ἐν ὀλίγοις τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἄποψις κατὰ τὸν μῆνα αὐγούστου φθίνοντα ἦδη. Ὡς προείπομεν ἀπλῶς μόνον τὴν θέσιν τῶν κυριωτέρων ἀστερισμῶν ν' ἀναγράψωμεν προετιθέμεθα. Διὰ τῶν γνωστῶν καὶ εἰς τὰ στοιχειωδέστερα κοσμογραφικὰ βιβλία ἀναφερομένων γραμμοδεσίων (alignement) δύναται πᾶς τις ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων ὀδηγούμενος ν' ἀνεύρη ὅσα δι' ὀλίγων ἐσημειώσαμεν. — Καθ' ἐκάστην νύκτα πρόκειται εἰς τὸν θαυμασμὸν ἡμῶν ἐν ὅλη αὐτοῦ τῇ μεγαλοπρέπειᾳ τὸ ἄπειρον καὶ οἱ ἐν αὐτῷ διεσκορπισμένοι κόσμοι. Ὀλίγοι εἶναι οἱ εἰς τὴν παρατήρησιν καὶ μελέτην αὐτοῦ ἐπιτιθέμενοι ὀλίγους ἐμβάλλει αὐτὴ εἰς σκέψεις ἀνωτέρας ἐκείνων δι' ὧν διαρκῶς εἰς τὸν νοῦν ἡμῶν βᾶσανίζομεν. Μὴ λησμονῶμεν ὅτι καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ εἶναι ἐπίσης ὀλίγοι.

(Ἐκ τοῦ Προμηθέως).

ΓΕΝΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

— Ἡ πρὸς προαγωγὴν τῶν ἐπιστημῶν βρετανικὴ εἰταιρία ἀπεφάσισε νὰ συνέλθῃ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐν Νοτιογάμῃ ἀπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ γνωστοῦ φυσιολόγου Μποῦρδον Σάνδερσον.

— Ὁ διάσημος ἄγγλος φυσιολόγος Χάξλεη διορίσθη μέλος τοῦ μυστικοῦ συμβουλίου τῆς Ἀγγλίας.

— Νορβηγὸς ἰατρός ὁ κ. Χάνσων θ' ἀναχωρήσῃ εἰς τὰς νήσους Χαουαΐ ἵνα μελετήσῃ ἐκεῖ τὴν λέπραν.

— Ἐνδιαφέρουσα ἔχθεσις περὶ τῆς ἀνθρωπολογίας ἐν τῇ Ἐχθέσει τοῦ 1889 ἐνεφανίσθη ἐν Ἀμερικῇ ἐν τοῖς δελτίοις τοῦ Σμιθσονίου Ἰνστιτούτου. Ἡ ἔχθεσις αὕτη ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Θωμᾶν Οὐίλσονα, ἀρμοδιωτάτον ἐν τοιοῦτοις ζητήμασιν.

Τὸ ἀμερικανικὸν Σμιθσόνειον Ἰνστιτούτον ἐδημοσίευσεν σημεῖωμα τοῦ κ. Α. Σταίνγκερ περὶ νέου γένους (καὶ νέου εἶδους) τυφλῆς σαλαμάνδρας, ἀνακαλυφθέντος ἐν σπηλαίῳ τοῦ Μισουρή.

— Ἐκλογικὸν νομοσχέδιον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς «μία ψῆφος καθ' ἕκαστον ἄτομον», ἐπεκτεῖνον δὲ τὸ δικαίωμα τῆς ψηφοφορίας καὶ ἐπὶ τῶν γυναικῶν ἐγένετο ἀποδεκτὸν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἀντιπροσώπων τῆς Νέας Ζηλανδίας.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἐν τῇ Ἐκθέσει τοῦ Σικάγου. — Ἐν τῷ τοῦ Μισουρή τμήματι τῆς Παγκοσμίου Κολομβιανῆς Ἐκθέσεως ἐκτεθῆσεται χάρτης 9 1/2 ποδῶν πλατύς καὶ 12 μίχρος, δεικνύων τὰς κομητείας, ὡς καὶ στατιστικὰς τοῦ ποσοῦ καὶ τῆς ἀξίας ἑκάστου εἶδους τῶν προϊόντων διὰ τὸ ἔτος 1891.

— Αἱ γυναῖκες τῆς πολιτείας τοῦ Τεξᾶ συλλέγουσι χημητικὸν ποσόν, δι' οὗ θὰ στήσωσιν ἀνδράντας τῷ Χοῦστον καὶ Ὄστιν ὡς καὶ προτομάς

1) Τιμ. Λοκρ. XI.
2) Ὁ Βέγας, ὁ Πολιχός καὶ ὁ ὑπερύθρος Ἄρκτοστρος (α τοῦ Βωώτου) εὐρίσκονται εἰς τὰς κορυφὰς τριγώνου ἰσοπλευροῦ περίπου. Τὸν Ἄρκτοστρον εὐρίσκουμεν ἐπίσης προεκβάλλοντες τὴν ἐνοῦσαν τοὺς δύο τελευταίους ἀστέρας τῆς οὐρᾶς τῆς Μεγάλης Ἀρκτου γραμμῆν εἰς τὸ τετραπλὸν σχεδὸν τῆς ἀπ' ἀλλήλων ἀποστάσεως τῶν δύο τούτων ἀστέρων. Γραμμὴ δὲ διερχομένη διὰ τῆς βάσεως τοῦ τετραγώνου τοῦ Πηγᾶσου καὶ ἀπολήγουσα εἰς τὸν Πολιχὸν διαπερᾶ τὴν Κασσιόπην.

ΓΝΩΜΑΙ ΣΟΦΩΝ.

Ὁ λύκος επιτίθεται διὰ τοῦ ὀδόντος ὁ δὲ ταῦρος διὰ τῶν κεράτων.

Ὅρασιος

Ὁ μέγας καθ' ἑαυτὸν μεγαθύνη καὶ τὰ περὶ αὐτόν.

E. MICHAUL.

Ὁ καλὸς ἱστορικός εἰς οὐδεμίαν ἀνίκη ἐποχὴν καὶ εἰς οὐδεμίαν χώραν· καίπερ ἀγαπῶν τὴν πατρίδα αὐτοῦ οὐδέποτε κολακεύει αὐτήν.

FÉNELON.

Πᾶσα μεγάλη κίνησις ἐν τοῖς τοῦ κόσμου χρονικοῖς ὀφείλεται εἰς τὸν θρίαμβον τοῦ ἐθνουσιασμοῦ.

EMERSON.

Τὸ ἐν τῇ κατοχῇ τιμὸς χοῦμα, εἶναι τὸ ὄργανον τῆς ἐλευθερίας, τὸ δὲ θηρευόμενον εἶναι τὸ ὄργανον τῆς δουλείας.

J. J. ROUSSEAU.

Συχνάκις ὁ ἐν ὑποχρεώσει λησμονεῖ εὐεργέτημά τι διότι ὁ εὐεργέτης πολλάκις ἀναμνησθίζεται αὐτοῦ.

MALESHERBES.

Οἱ τῆς ἐχεμυθίας ὅροι εὐρύνονται ἐφ' ὅσον καθίστανται ὑποχρεωτικώτεροι. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ ἀποκαλύψῃ τις πρὸς τινά, εἶναι ἐκεῖνο ἀκριβῶς, περὶ οὗ σκέπτονται πάντες.

* *

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ.

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΠΟΝΤΟΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν).

§ 10. Συνθήκαι καὶ σχετικαὶ διατάξεις.

Ἡ ἐλευθεροπλοία καὶ ἡ συγκοινωνία βραδύονται ἐπὶ συμπεφωνημένων διεθνῶν ὄρων. Μὴ ἀνατρέχοντες εἰς τὰς μετὰ τὴν Ἀλωσιν διεθνεῖς σχέσεις, ἅτε ἀναγομένης εἰς τὴν Διπλωματικὴν Ἱστορίαν περιοριζόμεθα μόνον ἐν τῇ Γεωγραφίᾳ ἡμῶν εἰς ὅ, τι χρήσιμον καὶ εὐπρόσιτον. Ἡ Ρωσία διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Κιουθουδούκ-Καϊναρδίζικ (1774) προσεκτίσατο τὸ Κέρδζ καὶ τὸ Γενι-καλέ καὶ τὴν Ἀζοφικὴν, ὁ δὲ Εὐξείνιος ἔμεινεν ἐλεύθερος παντὶ ναυτικῷ πάσης δυνάμεως. Διὰ τῆς ἐν Ἰασίφ (1792) τὸ Ὀκτσακῶφ προσέλαβε πάλιν ἡ Ρωσία καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ Δνειπέρου μέχρι τοῦ Δνιστέρου Παραλίαν. Διὰ τῆς ἐν Ἀδριανούπολεις (1829) συνθήκης ἐξεχωρήθη τῇ Ρωσίᾳ τὸ Πότιον καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Δανουβίου μέρη. Ἀλλὰ διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Χούκχιαρ-Ἰσκακλειςσῆ (1833) καὶ τῆς περὶ στενῶν εὐρωπαϊκῆς συμβάσεως (1840) αὐθὺς ἀποκλείεται ἡ ἐντὸς τῶν στενῶν τῶν Δαρδανελίων εἰσοδος πολεμικῶν πλοίων ξένων κρατῶν.

Ἡ συνθήκη ὅμως τῶν Παρισίων (1856) ἀφῆρτεν ἀπὸ τῆς Ρωσίας τὰς ἐκβολὰς τοῦ Δανουβίου, ἐθέσπισε δὲ τὴν ἐλευθεροπλοίαν τοῦ διεθνοῦς τούτου ποταμοῦ. Τὸ δέκατον ἄρθρον τῆς συνθήκης ταύτης ὥρισεν εὐρωπαϊκῶν Ἐπιτροπεῖαν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τούτου (Commission Européenne du Danube). Ἡ Ἐπιτροπεῖα, ἔδραν ἔχουσα τὸ Γαλάζιον, κατώρθωσε πολλὰς διεθνεῖς ἔριδας καὶ ἀντιζηλίαις καὶ πολλὰς οικονομικὰς δυσχερείαις νὰ ὑπερνηκίση καὶ νὰ ἐπιτελέσῃ ὑδραυλικὰ ἔργα μεγάλα

πρὸς μεγάλην τῆς ἐμπορίας εὐκολίαν καὶ ταχύτεραν ἀνάπτυξιν, συστήσασα φανούς, καθαρίσασα, διοριζάσα καὶ μετασκευάσασα ἰδίᾳ τὸν λιμένα τοῦ Σουλινᾶ κλ.

Ἡ διεθνὴς αὕτη τοῦ Δανουβίου ἐπιτροπεῖα συνίστατο ἐξ ἐπτά ἀντιπροσώπων· τούτοις προσετέθη ἀπὸ τοῦ 1882 καὶ ὄγδοος, ἀντιπρόσωπος τῆς Ρουμανίας. Ἡ ἐπιτροπεῖα ἀνεξαρτήτως ἐνεργεῖ, εἰσπράττει καὶ ἐπιβάλλει φόρους, συνομολογεῖ δάνεια, νομοθετεῖ διατάξεις σχετικὰς πρὸς τὸν πλοῦν τοῦ ποταμοῦ, ἐνασκει τὴν ἐπὶ τοῦ Δέλτα ἀστυνομίαν κλ. Τὰ δικαιώματα αὐτῆς ταῦτα ἐκυρώθησαν καὶ ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων συνθηκῶν τοῦ Λονδίνου (1871 καὶ 1883) καὶ τοῦ Βερολίνου (1878). Διὰ τῆς συνθήκης τῶν Παρισίων ἀνεγνωρίσθη ἡ οὐδετερότης τοῦ Εὐξείνου.

Διὰ τῆς τελευταίας ἐν Βερολίῳ συνθήκης ἡ Ρωσία προσέλαβε τὸν λιμένα τοῦ Βατούμ, ἡ δὲ Ρουμανία, εἰς βασιλείον ἀνακηρυχθεῖσα, τὸ Δέλτα τοῦ Δανουβίου. Ἐν τούτοις ἡ ρωσικὴ κυβέρνησις ὡς ἀντάλλαγμα τῆς κατὰ τὸ 1870 φιλογερμανικῆς αὐτῆς πολιτικῆς ἔσχε τὴν πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς ἀναθεώρησιν τοῦ ἄρθρου τῆς συνθήκης τῶν Παρισίων ὡς πρὸς τὸν πολεμικὸν αὐτῆς στόλον.

Διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου ἐσχηματίσθησαν καὶ εἰς τὰ ὑποτελῆ ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ κράτη ἰδιαιτέρου λιμένες, περὶ ὧν ἀνωτέρω τὰ δέοντα ἐρρήθησαν, καὶ δι' ὧν αἱ ἄμεσοι μετὰ τῆς κεντρικῆς καὶ βορείου Εὐρώπης συγκοινωνίαι σιδηροδρομικῶς τελοῦνται.

§ 11. Ποταμοί.

Ποταμοὶ εἰς τὸν Εὐξείνον ἐκβάλλοντες εἶνε οἱ ἑξῆς. Ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ μεγαλειότερον τὸν ροῦν ἔχοντος*

1) Δανούβιος, ὁ μεγαλειότερος τῶν εἰς τὸν Εὐξείνον ἐξιόντων. Ἐκβάλλει διὰ τριῶν στομάτων, τοῦ ἁγίου Γεωργίου Σουλινᾶ καὶ τῆς Κιλίας. Διὰ τούτου ἐκβάλλει καὶ ὁ ἀριστερόθεν συμβάλλον αὐτῷ.

2) Προῦτος.

3) Δνειστερος, ὁ τῶν ἀρχαίων Τύρας καὶ μετὰ τὴν 4ην ἑκατονταετηρίδα Δάναστρις.

4) Βοῦγος, ὁ τῶν ἀρχ. Ὑπανις (Εὐρωπ. Σαρματίας).

5) Δνειπερος καὶ Δάναπρις, ὁ ἀρχ. Βορυσθένης, πολυαρκέστατος κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Ἡροδότου πάντων τῶν Σκυθικῶν ποταμῶν κλπ. πλὴν τοῦ Νείλου καὶ μέγιστος μετὰ τὸν Ἴστρον.

6) Δὼν ὁ Τάνας, ὅπου ἡ Εὐρώπη συνεχῆς εἶναι τῇ Ἀσίᾳ, εἰς τὴν Μαιώτιδα ἐκβάλλων. (Ἐκαλεῖτο καὶ Ἀμαζόνιος).

7) Κουθάν ὁ ἀρχ. Ὑπανις (τῆς Ἀσιατ. Σαρματίας).

8) Ριῶν ὁ ἀρχ. Φάσις (πρότερον καὶ Ἀρχτοῦρος).

9) Τσορόκ πρὸς Ν. τῶν Καυκασίων ὁρέων ὁ παρ' Ἀρριανῶ Ἀκαμφίς, παρὰ Πτολεμαίῳ Ἀψορρος, παρὰ Σκύλακι Ἀψαρος καὶ κοινότερον (παρὰ Προκοπίῳ) Βόας.

10) Θέρμε-τσάϊ ὁ τῶν ἀρχ. Θερμῶδων (καὶ Κρύσταλλος) ὀνομαστὸς ἐν τῇ ἀρχαιότητι διὰ τὰς Ἀμαζόνας.

11) Γεσίλ-Ἰρμάκ, ὁ Ἴρις.

12) Κιζίλ Ἰρμάκ ὁ Ἀλυσ, ὁ σπουδαιότατος ποταμὸς τῆς Μ. Ἀσίας καὶ ὑπὸ ἱστορικὴν ἔσφιιν.

13) Παρτίν-τσάι, ὁ Παρθένιος.

14) Φιλιτζ-σοῦ, ὁ Βιλλαῖος.

15) Σακάρια, ὁ Σαγγάριος. Πρὸς τούτοις καὶ ἕτεροι ποταμοὶ ἐκβάλλουσιν εἰς τὸν Εὐξείνον περὶ τοὺς εἰκοσιν.

§ 12. Παραλίαι. Ὅτι αἱ παραλίαι τοῦ Εὐξείνου δὲν εὐρύνονται ἐν τῇ αὐτῇ φυσικῇ καταστάσει ἐν τῇ καὶ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ τὸν μεσαίωνα δὲν ἔχονεν ἀνάγκην νὰ ὑποδείξωμεν. Ποταμοὶ οἱ οἱ ἀνωτέρω εἰσρέοντες μεθ' ὁρμῆς οὐ μόνον τὴν χροικὴν τῆς θαλάσσης μεταλλάσσουσι καὶ μετεωρότερον ποιοῦσι τὸ ἔδαφος, ἀλλὰ διὰ τῆς ὑποστάθμης τῆς ἰλύος καὶ τῆς προσχώσεως τοῦ βυθοῦ καθιστῶσιν αὐτὴν ἀβαθὴ καὶ ἥττον προσιτῆν. Τὸ δὲ περίεργον ὅτι προεκτείνονται αἱ ξηραὶ καὶ εἰσχωροῦσιν εἰς τὴν Θάλασσαν. Τὴν τοιαύτην τῶν παραλίων

* Πόσος ἐκάστου ποταμοῦ ὁ ροῦς, ποῖαι αἱ πηγαὶ κλπ. ἀνάγονται εἰς τὴν περιγραφὴν ἐκάστης τῶν χωρῶν, ἧν οἱ ποταμοὶ διαρρέουσιν.

προέκτασιν και εν γένει το φαινόμενον τουτο οι αρχαιοι δεν παρετήρησαν και δεν διεκρίναν. Άλλος π. χ. ήτο ο του Δνειστέρου λιμνη άλλοιαν μορφήν ειχεν ή μέχρι του Δνειστέρου παραλία, άλλην ή Μαιωτις. Το τελευταιον τουτο παρετηρήθη· ο Αριστοτέλης εν τοις Μετεωρολογικοις αυτού (Α'. 14) σαφώς λέγει περι αυτής «... αλλά μὴν και τὰ περι Μαιωτιν επιδέδωκε τῇ πραγῶσει τῶν ποταμῶν τοσοῦτον, ὥστε πολλῶν ἐλάττω τῶ μεγέθει πλοῖα νῦν εἰσπλεῖν κλ.». Τούτου ἕνεκα ή Μαιωτις και λίμνη λέγεται 1.

13. Ἐθνολογία.

Αί εν ταῖς παραλίαις ἑλληνικαί ἀποικίαι παρέσχον ζῶην και κίνησιν εις τὰ κατοικοῦντα ἔθνη, ἐξαιρέτως δὲ εις τὰ πρὸς Βορρᾶν. Ἄλλὰ ποῖα ἦσαν ταῦτα;

Ἐν μὲν τῇ πρὸς Ν. Παραλίᾳ οἱ Μαριανδυνοὶ και Παφλαγόνες² ἀνατολικώτερον δὲ οἱ Σύριοι ή Δευκρόσυροι, οἱ ἄλλως κατὰ τὴν τῶν Περσῶν φωνὴν Καππαδόκαι, εἶτα οἱ Τιβαρηνοὶ, Μοσσύνοικοι, Χάλυθες, Μάκρωνες, εν τῷ Ἀνατολικῷ Κόλῳ οἱ Ἰβηρες και Ἀλθανοί³.

Ἐν τῇ Βορείῳ παραλίᾳ ἀπ' Ἀνατολῶν μέχρι Δυσμῶν οἱ Σχῦθαι ἀνατολικώτερον δὲ και μετογαίότερον οἱ Σαύρομάται, οἱ Μαίωται, Κιμίεριοι και εν τῇ Δυτικῇ παραλίᾳ οἱ Τρηῆρες, Θυνοὶ και Βιθυνοὶ. Οἱ τελευταῖοι οἷτοι συνενωθέντες μετὰ τῶν Διομεριῶν κατὰ τὴν εις Μ. Ἀσίαν ἐπιδρομὴν κατέλαβον τὴν ἀπ' αὐτῶν ὀνομασθεῖσαν χώραν Βεθυίαν.

Μετὰ ταῦτα ἔρχεται ή ἐποχή τῆς κτίσεως τῶν διαφόρων ἀποικιῶν εν αἷς ἐξέχει ή Σινώπη, αἱ ἑλληνικαί ἀποικίαι ἔδρον ἐπὶ τῶν νοτίων παραλίῶν του Εὐξείνου τοὺς Ἀσσυρίους, οἷτινες ἐπὶ Σαλαμνασσάρ του Γ'. (782 — 772) ἐπολέησαν ἐξάκις κατὰ τῶν Ἀλαρωδιῶν και ἐπὶ του Τιγλαφλασάρ καθ' ἣν ἐποχὴν ἦδη αἱ τῶν Μιλησίων ἀποικίαι ὑφίσταντο. Ἐν γένει δὲ τρεῖς ἐπαρχίαι ὑφίσταντο ή τῆς Βιθυίας τῆς Παφλαγονίας και του Πόντου. (Π. Πολεμωνιακός, Ἐλενόποντος).

14. Μυθολογία. Νῆσοι.

Πότε και ὑπὸ τίνος ἔθνους ἐξετελέσθη ὁ πρῶτος πλοῦς εις τὰ ὕδατα του Εὐξείνου εἶναι ἄγνωστον. Ἡ ὑπὸ του Πausanίου⁴ ἀναφερομένη εἰδήσις περι ἐπιστροφῆς του Φριζου ἐκ τῆς γῆς τῶν Κόλχων στηρίζεται ἐπὶ τῆς φυσικῆς του Βοσπόρου ὀανοίξεως. Ἡ πτῆσις του Φριζου και τῆς Ἑλλης, αἱ στρατεῖαι του Ἡρακλέους και Θησέως κατὰ τῶν Ἀμαζόνων⁵ ή ἐπιχειρήσις του Ἰάσονος ταῦτα πάντα ἀνήκουσιν εις τὴν μυθικὴν ἐποχὴν. Ἐπίσης εν τοῖς μυθεμασί κατατάσσεται και ή διαμονή του Ἀχιλλέως εν τῇ νήσῳ Λεύκη⁶ ή τῇ χερσονήσῳ ἧτις ὀρόμος του Ἀχιλλέως ἐκαλεῖτο.

Και ή μεταναστῆσις Ὀρχομενῶν ἐκ Βοιωτίας ὑπὸ τὸν Ἰάλμενον και ὁ ἀποικισμὸς Ἀχαιῶν μετὰ τὸν τρωϊκὸν πόλεμον, ή ὑπὸ τὸν Ἀδτόλυκον παρουσίαι τῶν Θεσαλῶν σχετιζομένη πρὸς τὴν κτίσιν τῆς Σινώπης ἀνάγονται και αὗται εις τὴν Μυθολογίαν⁷.

§ 15. Νομοί, μητροπόλεις του οἴκουμ. θρόνου.

Νομοὶ εν τῷ Εὐξείνῳ εἶνε ὁ τῆς Τραπεζοῦντος, Κασταμονῆς, Κωνσταντινουπόλεως και Ἀδριανουπόλεως. Μητροπόλεις ή τῆς Τραπεζοῦντος, τῆς Νεοκαισαρείας, τῆς Ἀμασειας, ὅστις και φέρει τὸν τίτλον Ὑπερτίμου και ἐξάρχου παντὸς Εὐξείνου Πόντου, Χαλκηδόνας, Δέρκων, Βιζύης, Σωζογαθουπόλεως, Μεσημβρίας, Ἀγγιᾶλου, ὅστις τιτλοφορεῖται ὑπερτίμος και ἐξάρχος πάσης Μάυρης θαλάσσης⁸ και Βάρνης.

§ 16. Σύνδεσμοι του Εὐξείνου μετ' ἄλλων θαλάσσων. Ὁ Εὐξείνος συνέχεται και συνδέεται οὐ μόνον μετὰ τῆς Ἀτλαντίδος διὰ τῆς Μεσογείου, ὡς εν οἰκείῳ τόπῳ ἐσημειώθη, αλλά και μετὰ τῆς Βαλτικῆς και τῆς Βορείου θαλάσσης. Μετὰ τῆς πρώτης διὰ του Δνειπέρου, Νίεμεν και Οὐίστρουλα, ὡς και διὰ του Δύνα, μετὰ τῆς δευτέρας διὰ του Δανουβίου και Ρήνου, και σιδηροδρομικῶς μετὰ τῆς Κασπίας.

Πραγματευθέντες τὰ περι Εὐξείνου εν τοῖς ἄνω δεν γομίζομεν τὸ ἔργον καθ' ὀλοκληρίαν ἐξηγητημένον, ὑπολείπονται ἐτι σημεῖα τινα πρὸς

ἐξέτασιν εἰδικωτέραν π. χ. τὸ περι τῶν λιμένων και τὸ περι φανῶν και φάρων, αλλά τουτο ἀνάγεται τῇ εἰδικωτέρᾳ Γεωγραφίᾳ τῇ διὰ ναυτικὰς σχολὰς χρησιμωτάτῃ. Εἰργάσθημεν ὅσον ἡμῶν ὁ καιρὸς ἐπέτρεπε και ὡς ἰδονάμεθα ἐνταῦθα διατρίβοντες εν χώρῃ, εν ἣ ἐλλείπουσι τὰ μέσα πρὸς αὐστηροτέραν ἐπιστημονικὴν μελέτην και ἐργασίαν. Ἄλλὰ μὴν οὐ τῷ ἀριθμῷ οὔτε τὰ πολλὰ κρίνεται οὔτε τὰ ἱκανὰ πολλὰ ἐστι, αλλά πρὸς τὰς χρήσεις.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

1) Περι τῶν βορείων παραλίῶν ὄρα ἀρίστον ἔργον του Ρ. Becker μετὰ χάρτου «Die Gestade des Pontus Euxinus vom Ister bis 3. Borysthènes—1852.

2) Περι πάντων τῶν ἔθνων ὁ βουλούμενος ἱστορικός τε ή γεωγράφος παρὰ Στράβωνι, Ἡροδότῳ, Διονυσίῳ Περιήγητῇ και ἡ ἀναγνῶν και ἀνάλογα νὰ εἴπῃ, ἐὰν θέλῃ. Πρὸς τουτοῖς κάλλιστον ἔργον πρὸς μελέτην περι τουτων εἶναι ή του Ε. Meyer Gesch. d. Altert. z. A'. Κατὰ τὸν Στράβῳ: οἱ αὐτοὶ εἶναι Μαριανδῆνοὶ και Παφλαγόνες. Κατὰ τὸν Kämmerl (Progr. d. Gymn. ἐκ Plauen του 1869 (οἱ μὲν εἶναι Φρυγικοῦ, οἱ δὲ σηιτικῶ κλάδου. Πρβλ. και Meyer 1,300.

3) Ὅρα ἰδίᾳ και Στράβ. 540.

4) Ἐν β. Θ', 34,8

5) Εὐρ: Ἡρ. Μ. 408—410. Πλουτ. Θησ. 26.

6) Ἡ πός του Δανουβίου μοναδική νῆσος ἀνήκουσα νῦν τῇ Ρουμανίᾳ, ὅπου και Φάρος ναυτικός. Ὀνομάζεται Φειδονῆσι (Ὀφιοῦσα). Νῆσος Τένδρα εις τὸν Δνειπίρον.

7) Ὁ μ. Ἰλ. Β, 853, Περι τῆς ὀμηρικῆς Γεωγραφίας ἐτέρωθι λόγον ποιούμεθα Πρβλ. Κύτωρον και Σήσαμος και τὰς ἐπὶ του στίχου σημειώσεις του Amels. Μετίτω ὁ βουλούμενος περι τῶν γεωγρ. γνώσεων του Ὀμήρου προχείρως τὸν Στράβωνα Α', 6.

8) Ἐπιτῶ τὴν προσοχὴν τῶν ἐπαϊόντων εν τοῖς τίτλοις τῶν θρόνων Ἀμασειας και Ἀγγιᾶλου.

Ἐν τῇ Ἰερῇ Μονῇ του Τ. Προδρόμου (τῇ 6) 18 ἰουνίου 1892.

B. A. Μυστακίδης δ.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΒΙΘΥΝΙΚΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

(Συνέχεια ἰδε προηγούμενον ἀριθμὸν).

ΤΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΠΙΝΑΣ (συζήτου του Κομμάρου).

41) Ἐμ. ΚΡΙΣΠΙΝΑ, ΣΕΒΑΣΤΗ. Κεφαλή τῆς Κρισπίνης. Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἡ Νίκη ὀρθία (μαλλὸν ή Ἰόλη ή ή Ὀμφάλη) κρατοῦσα διὰ τῆς δεξιᾶς τόξον, τὸν δὲ ἀριστερὸν ἀγκῶνα στηρίζουσα ἐπὶ δορᾶς λέοντος τεθειμένης ἐπὶ ροπαλῶ.

ΤΑ ΤΟΥ ΠΕΡΤΙΝΑΚΟΣ.

42) Ἐμ. ΑΥΤ. Κ. Π. ΕΛΒΙΟΣ. ΠΕΡΤΙΝΑΞ. ΣΕΒ. Κεφαλή δαφνηφόρος του Περτινακος.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἀσκληπιὸς ὄρθιος.

43) Ἐμ. ΑΥΤ. Κ. Π. ΕΛΒΙΟΣ. ΠΕΡΤΙΝΑΞ. ΣΕΒ. Κεφαλή δαφνηφόρος του Περτινακος πρὸς τὰ δεξιά.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἀσκληπιὸς ὄρθιος περιβεβλημένος ἱμάτιον, τὴν δεξιὰν ἔχων ἐπὶ τῆς ράβδου αὐτοῦ περιελισσομένης ὑπὸ ὄψεως.

ΤΑ ΤΟΥ ΣΕΠΤΙΜΙΟΥ ΣΕΒΗΡΟΥ.

44) Ἐμ. ΣΕΟΥΗΡΟΣ. ΠΕΡ. ΑΥΤΟΥ. Κεφαλή δαφνηφόρος του Σεπτιμίου Σεβήρου πρὸς τὰ δεξιά.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἡ τύχη ὀρθία μετὰ τῶν συμβόλων αὐτῆς.

45) Ἐμ. Α. Κ. Α. Σ. ΣΕΟΥΗΡΟΣ. ΠΕ. Κεφαλή γυμνή του Σ. Σεβήρου.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Νὰς ἐξάστυλος.

46) Ἐμ. ΑΥΤ. Α. ΣΕΟΥΗΡΟΣ. ΠΕ. Κεφαλή δαφνηφόρος του Σεπτιμ. Σεβήρου πρὸς τὰ δεξιά, γλαυῶς.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ (οὐτω). Ἀπόλλων γυμνός, ὄρθιος, ἔχων τὴν κεφαλὴν ἀκτινοειδῆ, τὴν δεξιὰν χεῖρα ὑψωμένην καὶ κρατῶν μάστιγα.

47) *Εμπ. ΑΥΤ. Κ. Α. ΣΕΠΤ. ΣΕΟΥΗΡΟΣ Π. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Σεπτ. Σεβήρου.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἡ Ἀθηνα ὄρθια τὸ σῶμα ἔχουσα κεκλιμένον καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐστηριγμένην ἐπὶ δόρατος· διὰ τῆς ἀριστερᾶς κρατεῖ τὸ πτερόγιον τοῦ ἱεραίου αὐτῆς.

48) *Εμπ. . . . Α. ΣΕ ΣΕΟΥΗΡΟΣ Π. . . . Κεφαλὴ ἀκτινωτὴ τοῦ Σεβήρου πρὸς τὰ δεξιὰ.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Ζεὺς καθήμενος καὶ κρατῶν διὰ τῆς δεξιᾶς φιάλην, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς σκῆπτρον.

49) *Εμπ. Α. Ι. Α. Δ. ΣΕΟΥΗΡ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Σεβήρου πρὸς τὰ δεξιὰ, μετὰ χλαμύδος.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ Ναὺς ἐξάστυλος.

50) *Εμπ. . . . Κεφαλὴ τοῦ Σεπτιμίου Σεβήρου.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ Ὄφις ἐλισσόμενος σπειρηδόν.

ΤΑ ΤΗΣ ΙΟΥΛΙΑΣ ΔΟΜΝΑΣ (αὐτοῦ Σεπτιμίου Σεβήρου).

51) *Εμπ. ΙΟΥΛΙΑ. ΔΟΜΝΑ. ΣΕΒ. Κεφαλὴ τῆς Ἰουλίας πρὸς τὰ δεξιὰ.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἡ Ἀρτεμις τῆς Ἐφέσου ὄρθια, ἥς ἀμφοτέρωσι οἱ βραχίονες ὑποστηρίζονται ὑπὸ δύο ἐρεισμάτων, παρὰ τοὺς πόδας δύο ἔλαφοι.

52) *Εμπ. ΙΟΥΛΙΑ. ΔΟΜΝΑ, ΣΕΒ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Ἥλιος μετ' ἀκτινοβολοῦν κεφαλῆς, ὄρθιος, ὁ ἀριστερὸς ποὺς ἐπὶ σφαίρας, μάστιξ ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, ἀετὸς ἐν τῇ ἀριστερᾷ.

53) . . . ΔΟΜΝΑ. ΣΕΒ. Κεφαλὴ τῆς Ἰουλίας Δόμνας πρὸς τὰ δεξιὰ.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ Ἀφροδίτη ἢ Θαλασσία γυμνή, ὄρθια, κρατοῦσα τὴν κόμην αὐτῆς· παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς ἵπποκάμπη.

54) *Εμπ. . . . Κεφαλὴ τῆς Ἰουλίας Δόμνας πρὸς τὰ ἀριστερά.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὄφις συσπειρούμενος.

55) *Εμπ. Ἐτερον: ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Πυργοφόρος γυναικεία κεφαλὴ.

56) *Εμπ. ΙΟΥΛΙΑ. ΔΟΜΝΑ. ΣΕΒ. Κεφαλὴ τῆς Ἰουλ. Δόμνας πρὸς τὰ δεξιὰ.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ποσειδῶν ὄρθιος πρὸς τὰ δεξιὰ, ὁ ἀριστερὸς ποὺς ἐπὶ πλώρας πλοίου, δελφίν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, ἡ δὲ δεξιὰ ἐστηριγμένη ἐπὶ τῆς τριαινῆς αὐτοῦ.

57) *Εμπ. ΙΟΥΛΙΑ. ΔΟΜΝΑ. ΣΕΒ. Κεφαλὴ τῆς Ἰουλ. Δόμνας.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ποσειδῶν ὄρθιος, ὁ δεξιὸς ποὺς ἐπὶ βράχου, τρίαινα ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ καὶ δελφίν ἐν τῇ ἀριστερᾷ.

58) *Εμπ. Ἐτερον: ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἀνὴρ γυμνός ὄρθιος (ὁ Ἀπόλλων) κρατῶν παρὰ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ τόξον, πρὸς τοῖς ποσίν αὐτοῦ αἰγόκερως.

ΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΚΑΛΛΑ.

59) *Εμπ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Καρακάλλα πρὸς τὰ δεξιὰ.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ αὐτοκράτωρ θωρακοφόρος, ὄρθιος, θυσιαζων πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου· φιάλη ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, δόρυ ἐν τῇ ἀριστερᾷ, κάπρος παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἀετὸς ἱστάμενος ὑπερθεὶν δένδρου.

60) *Εμπ. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ, ΣΕΒ. Ὁ αὐτὸς τύπος.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Αἴας τὸ γόνυ κατὰ γῆς διαπερᾶται ὑπὸ τοῦ ξίφους αὐτοῦ, κάτωθι ἀσπίς.

61) *Εμπ. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ, ΣΕΒ. Κεφαλὴ πωγωνοφόρος καὶ δαφνηφόρος τοῦ Καρακάλλα.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ Ὁ Ἔρως κρατῶν δῆδα ἀντεστραμμένην.

62) *Εμπ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος καὶ πωγωνοφόρος τοῦ Καρακάλλα μετὰ χλαμύδος.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Σέραπις ὄρθιος, περιβεβλημένος ἱμάτιον, φέρων τὸν μῦθον ἐπὶ κεφαλῆς, τὴν δεξιὰν ὑψωμένην καὶ τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ σκῆπτρου, παρὰ τοὺς πόδας θυσιαστήριον καῖον.

69) *Εμπ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Καρακάλλα.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Ἀσκληπιὸς ὄρθιος, ἡ δεξιὰ χεῖρ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ράβδου περιελισσομένης ὑπὸ ὄψεως.

64) *Εμπ. . . . Κεφαλὴ τοῦ Καρακάλλα.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Γυνὴ γυμνὴ ὄρθια· ἀφ' ἐνὸς παῖς, ἀφ' ἐτέρου αἰγόκερως.

65) *Εμπ. Ἐτερον: ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁραιότατος ἐξάστυλος ναὺς.

66) *Εμπ. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ, ΣΕΒ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος καὶ πωγωνοφόρος πρὸς τὰ δεξιὰ.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Αἴας τὸ ἐν γόνυ κλίτων πρὸς τὴν γῆν, πρὸς τὰ ἀριστερά, διαπερᾶται διὰ τοῦ ξίφους αὐτοῦ· κάτωθι ὠσειδῆς ἀσπίς.

67) *Εμπ. Ἐτερον. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΣΕΒΑ. Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ.

68) *Εμπ. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΣΕΒ. Ὁ αὐτὸς τύπος.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἀετὸς ἱπτάμενος πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς τὰ ἀριστερά μετὰ στεφάνου ἐν τῷ ράμφει αὐτοῦ.

ΤΑ ΤΟΥ ΓΕΤΑ.

69) *Εμπ. Α. ΣΕΠ. ΓΕΤΑΣ. Κ. Κεφαλὴ τοῦ Γέτα.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Γυνὴ ὄρθια κρατοῦσα ἐν τῇ δεξιᾷ ράβδον καὶ ἐν τῇ ἀριστερᾷ τροχόν.

70) *Εμπ. Α. ΣΕΠ. ΓΕΤΑΣ. Κ. Κεφαλὴ γυμνὴ τοῦ Γέτα πρὸς τὰ δεξιὰ.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἐρως ὄρθιος κρατῶν χρυσαλλίδα.

71) *Εμπ. Α. ΣΕ. ΓΕΤΑΣ. ΚΑΙΣΑΡ. Κεφαλὴ γυμνὴ τοῦ Γέτα πρὸς τὰ δεξιὰ.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Ἡρακλῆς παῖς πνίγων ὄφεις δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν.

72) *Εμπ. ΑΥΤ. Κ. Π. ΣΕΠΤ. ΓΕΤΑΣ. ΑΥΤΟΥ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Γέτα.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Γυνὴ ὄρθια, ὑψοῦσα τὴν δεξιὰν χεῖρα (Ἀφροδίτη Πελαγία)· δεξιᾷ παῖς, ἀριστερᾷ θαλάσσιος ἵππος.

73) ΠΟΥ. ΓΕΤΑΣ. ΑΥ. Δαφνηφόρος κεφαλὴ τοῦ Γέτα πρὸς τὰ ἀριστερά μετὰ θώρακος.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἀετὸς ἔχων ἰνεψηγμένης τὰς πτέρυγας πρὸς τὰ ἀριστερά, κρατῶν δὲ στέφανον διὰ τοῦ ράμφους.

ΤΑ ΤΟΥ ΜΑΚΡΙΝΟΥ.

74) . . . Κεφαλὴ τοῦ Μακρίνου.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Αἴας κάμπτων τὰ γόνατα καὶ διαπερώμενος ὑπὸ τοῦ ξίφους αὐτοῦ.

ΤΑ ΤΟΥ ΕΛΑΓΑΒΑΛΟΥ. (Ἡλιογάβαλος).

75) *Εμπ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. ΑΥΓ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Ἐλαγαβάλου.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Γυνὴ ὄρθια κρατοῦσα πηδάλιον διὰ τῆς δεξιᾶς καὶ κέρας τῆς Ἀμαλθείας διὰ τῆς ἀριστερᾶς.

76) *Εμπ. Μ. ΑΥΡΗ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. ΑΥΓ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Ἐλαγαβάλου.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Αἴας κάμπτων τὰ γόνατα παρὰ τὸ ὄρος Ὀλυμπον καὶ διαπερώμενος ὑπὸ τοῦ ξίφους· ἡ ἀσπίς αὐτοῦ κεῖται ἐπὶ τῆς γῆς.

77) *Εμπ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ . . . Δαφνηφόρος κεφαλὴ τοῦ Ἐλαγαβάλου πρὸς τὰ δεξιὰ μετὰ χλαμύδος.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Γυνὴ πυργοφόρος καθημένη ἐπὶ θρόνου μετὰ βάσεων ἐν εἶδει ποδῶν λέοντος· εἶναι ἐστραμμένη πρὸς τὰ ἀριστερά καὶ ἐνδεδυμένη ποδὶρη χιτῶνα· διὰ τῆς δεξιᾶς κρατεῖ φιάλην, διὰ τῆς ἀριστερᾶς δόρυ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟΥ.

78) *Εμπ. Μ. ΟΠΕΛ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟΣ.

Κεφαλὴ γυμνὴ τοῦ Διαδουμενιανοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ.

1) Ὁρα ἡμετέραν πραγματεῖαν ἐπιγραφ. «Ἡ Προῦσα ὑπὸ ἀρχαιολογικῆν ἔποψιν» δημοσ. ἐν τῇ «Σμύρνη» ἔτος Β', 1874. ἀρ. 407 καὶ 408.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. *Ο Αΐας κάμπτων τὰ γόνατα πρὸς τὰ ἀριστερά καὶ διαπερῶμενος ὑπὸ τοῦ ξίφους ἐπὶ γῆς θώραξ καὶ ἀσπίς.

79) *Εμπ. *Ετερον : ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. *Ο Ποσειδῶν ἔχων τὸν δεξιὸν πόδα ἐπὶ βράχου, τρίαιναν ἐν δεξιᾷ χειρὶ καὶ δελφίνα ἐν τῇ ἀριστερᾷ,

ΤΑ ΤΗΣ ΚΟΡΝΗΛΙΑΣ ΠΑΥΛΑΣ (συσύγου τοῦ *Ελαγαθίλου).

80) ΙΟΥΛΙΑ. ΚΟΡΝΗΛΙΑ. ΠΑΥΛΑ. ΣΕΒ. Κεφαλὴ τῆς Παύλας πρὸς τὰ δεξιὰ.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. *Ἡ Παλλὰς ὀρθία κρατοῦσα φιάλην ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ ἀριστερᾷ· παρὰ τοῖς ποσὶν ἀσπίς.

ΤΑ ΤΗΣ ΙΟΥΛΙΑΣ ΜΑΙΣΗΣ (μύμις τοῦ *Ελαγαθίλου).

81) ΙΟΥΛΙΑ. ΜΑΙΣΑ. ΑΥΓ. Κεφαλὴ τῆς Μαισῆς πρὸς τὰ δεξιὰ μετὰ ποδῆρους ἐσθῆτος.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ναὸς ἐξάστυλος.

ΤΑ ΤΟΥ ΣΕΒΗΡΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

82) *Εμπ. Μ. ΑΥΡ. ΣΕΥΗ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Σεβ. *Αλεξάνδρου μετὰ τῆς κεφαλῆς τῆς Μαμαίας ἐν προσεπισήμῳ (contre-marque).

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. *Ο Ποσειδῶν γυμνός, ὄρθιος, ἔχων τὸν ἀριστερὸν πόδα ἐπὶ βράχου, τρίαιναν ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ δελφίνα ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ.

83) *Εμπ. Μ. ΑΥΡ. ΣΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΥΓ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Σεβ. *Αλεξάνδρου μετὰ χλαμύδος.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. *Ο αὐτοκράτωρ ἔφιππος φέρων χλαμύδα καὶ ἐλαύνων πρὸς τὰ δεξιὰ· διὰ λόγχης φονεῖται κάπρον φεύγοντα.

84) *Εμπ. Μ. ΑΥΡ. ΣΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΥΓ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Σεβ. *Αλεξάνδρου πρὸς τὰ δεξιὰ, χλαμύς.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Κεφαλὴ ἀνδρική γενειοφόρος· ἱμάτιον ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου.

ΤΑ ΤΗΣ ΟΡΒΙΑΝΗΣ (συσύγου *Αλεξάνδρου Σεβήρου).

85) *Εμπ. ΓΝ. ΣΕ. ΒΑΡ. ΟΡΒΙΑΝΗ. ΑΥΓ. Κεφαλὴ τῆς *Ορβιάνης.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. *Ἡ *Ἡρα ὀρθία πρὸς τὰ ἀριστερά, κρατοῦσα τῇ δεξιᾷ φιάλην, τῇ ἀριστερᾷ σκῆπτρον.

86) *Εμπ. *Ετερον : *Αγγεῖον μετὰ λαβῆς ἀντὶ τῆς φιάλης.

87) ΣΑΛ. ΒΑΡΒ. ΟΡΒΙΑΝΑ. ΣΕ. Κεφαλὴ τῆς *Ορβιάνης.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Τελεσφόρος ὄρθιος.

88) *Εμπ. Γ. ΣΕΡ. ΣΕΙ. ΣΑΛ. ΒΑΡ. ΟΡΒΙΑΝΗ. ΑΥΓ. *Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ πρὸς τὰ δεξιὰ.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. *Ο Αΐας γυμνός μετὰ περικεφαλαίας καθήμενος χαμαὶ καὶ κρατῶν διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς μάχαιραν.

89) *Εμπ. ΓΝ. Σ. Η. ΒΑΡ. ΟΡΒΙΑΝΑ ΑΥΓ. Κεφαλὴ τῆς *Ορβιάνης πρὸς τὰ δεξιὰ.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Μορφὴ ἀνδρική ὀρθία, τὸ ἱμάτιον ἐπὶ τοῦ ὤμου, κρατοῦσα φιάλην τῇ δεξιᾷ καὶ δόρυ τῇ ἀριστερᾷ.

ΤΑ ΤΗΣ ΜΑΜΑΙΑΣ (μυητός *Αλεξάνδρου Σεβήρου).

90) *Εμπ. ΙΟΥΛΙΑ. ΜΑΜΑΙΑ. ΑΥΓ. Κεφαλὴ τῆς Μαμαίας.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. *Αετὸς ἰστάμενος πρὸς τὰ ἀριστερά μετὰ πεπερῶν ἠνεφωμένων.

91) *Εμπ. ΙΟΥΛΙΑ ΜΑΜΑΙΑ. ΑΥΓ. Κεφαλὴ τῆς Μαμαίας.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Πρόδρομος πλουσιῶς κεκοσμημένος· πρὸ τούτου δύο γυναῖκες ποδῆρη ἐνδοδυμένα ἐῖσι ἀνακεκλιμένα· κρατοῦσαι ἑκάστη ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ ὕδριαν, ἐξ ἧς ἐκβλύουσιν ὕδατα, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ δόνακα.

ΤΑ ΤΟΥ ΠΟΥΠΠΗΝΟΥ.

92) *Εμπ. Μ. ΚΛΩΔ. ΠΟΥΠΠΗΝΟΣ. ΜΑΖ. ΑΥΓ. Δαφνηφόρος κεφαλὴ τοῦ Πουππίηνου.

*Οπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. *Ο Ἑρμῆς ὄρθιος, βαλάντιον ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ καὶ κηρύκειον ἐν τῇ ἀριστερᾷ.

(*Ἔπεται τὸ τέλος).

ΙΑΤΡΙΚΑ.

*Ἡ κληρονομικὴ ἐπιληψία.

*Ἡ προσοχὴ τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου τῆς Βιέννης ἐφειλύθη ἐσχάτως ὑπὸ σειρᾶς νεωτεριστικῶν ἐγχειρήσεων τελεσθεισῶν ἐπὶ προσώπων, πασχόντων ἐκ κληρονομικῆς ἐπιληψίας. Οἱ τὰς ἐγχειρήσεις ταύτας τελέσαντες εἶναι ὁ καθηγητὴς τῆς νευρολογίας διδάκτωρ Βενέδικτος καὶ ὁ καθηγητὴς τῆς χειρουργικῆς διδάκτωρ φὸν Μέζετιγκ. *Ἡ νέα θεραπευτικὴ μέθοδος ἔγκειται ἐν τῇ διατρήσει καὶ ἐκρίζωσει τῶν τμημάτων ἐκείνων τοῖς φαίς ὕλης τοῦ ἐγκεφάλου, ἐν τοῖς ὁποίοις ὑποτίθεται ὅτι κεῖται ἡ ἕδρα τοῦ νοσήματος. Πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη διανοίξεως τοῦ ἐγκεφάλου πρὸς ἀναζήτησιν τῶν νοσηρῶν μερῶν τοῦ ἐγκεφάλου, καθόσον ὁ καθηγητὴς Βενέδικτος, ἐπὶ τῇ βάσει φρενολογικῶν μελετῶν πιστεύει ὅτι εἶρε κανόνα διὰ τοῦ ὁποίου κατορθοῦται ὁ ἀκριβὴς καθορισμὸς τοῦ τμήματος τοῦ ἐξαφανισθησομένου ἐγκεφάλου, κατόπιν ἀκριβοῦς ἐξετάσεως τοῦ ἰδιαιτέρου εἶδους τοῦ νοσήματος. Διὰ τοῦ μέσου τούτου ἡ ἀπιτομένη διάνοξις τοῦ ἐγκεφάλου δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐλθῇ διάμετρον μεγαλειτέραν τοῦ ἐνδὸς ἐκατοστομέτρου. Τρεῖς ἀσθενεῖς ὑποβληθέντες εἰς τὴν διὰ τῆς νέας μεθόδου θεραπείαν ἐπαρουσιάσθησαν ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ διδάκτορος Βενέδικτου ἐνώπιον συνελεύσεως ἐκ διαπρεπῶν καθηγητῶν τῆς ἰατρικῆς ἐν τῇ τῆς Βιέννης πανεπιστημίῳ καὶ ὁ σοφὸς ἀνὴρ ἔτυχε τῶν ὁμοφώνων συγχρητηρίων ἐπὶ τῇ ἀνακαλύψει αὐτοῦ. Οἱ ἀσθενεῖς, δύο δεκαπενταετείς παῖδες καὶ ὀκτωκαιδεκαετής κόρη, προσεβάλοντο δις καθ' ἡμέραν ὑπὸ ἐπιληψίας, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ὅμως τῆς ἐγχειρήσεως ἀπηλλάγησαν ἐντελῶς τοῦ νοσήματος καὶ ἔχουσιν ὅλως ὑγιῶς ὑπὸ πᾶσαν ἄλλην ἔποψιν. Παρὰ τὴν προφανῆ ὅμως ταύτην ἐπιτυχίαν ὁ καθηγητὴς Βενέδικτος μετ' ἐπιφυλακτικότητος ἐξέθηκεν ὅτι ἐπὶ πολλὰ ἀκόμη ἔτη δὲν θὰ δυνηθῆ νὰ ἐξενέγκῃ ἀποφασιστικὴν κρίσιν περὶ τῆς νέας μεθόδου, διότι ἡ ἐπιληψία, ἐξαφανιζομένη ἐπὶ τινα χρόνον, ἐπανέρχεται συχνάκις.

*Ἡ φυματίωσις.

*Ἐτερον πείραμα, ὑπερ ὑπενηργεῖτο ἡδὴ ἐπὶ δύο ὄλους μῆνας ἐν τῇ Γενικῇ Νοσοκομίῳ τῆς Βιέννης, ἐπὶ δώδεκα φυματίωσιν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον πασχόντων ἀτόμων, διὰ τῆς οὕτω καλουμένης φ υ μ α τ ι ο κ τ ὀ ν ο υ (tuberculocidine), ἧτις ἀποτελεῖ τροποποίησιν τοῦ φαρμάκου τοῦ καθηγητοῦ Κώγ, ἐφευρεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζυρίχῃ καθηγητοῦ Κλέμπερ, φαίνονται στεφθέντα ὑπὸ ἰκανῆς ἐπιτυχίας. Κοράσιον ἑκατάδεκα ἐτῶν π. χ. ὅπερ πρὸ δύο μόνων μηνῶν ὑπέφερεν ἐκ φθίσεως ἐν μεγάλῳ βαθμῷ, ἐξήχθη ἄρτι τοῦ νοσοκομείου ὡς ἰαθέν. Τὰ πτύελα αὐτοῦ, βρέθοντα τὸ πρῶτον βακτηριδίων, ἀπηλλάγησαν εἴτα αὐτῶν. Τὸ κοράσιον παρουσιάσθησεται τὸ φθινόπωρον ἐν τῇ Ἰατρικῇ Ἐταιρίᾳ τῆς Βιέννης, ὅπου ἐξετασθήσεται ἀν' ἡ θεραπεία αὐτοῦ θὰ ἴναι διαρκῆς ἢ οὐ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ

ΠΑΠΥΡΟΣ ΤΗΣ Π. ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Περίεργον ἔγγραφο ὑποβλήθησεται εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ συγκληθησόμενον Συνεδριον τῶν Ἀσιολόγων. Τὸ ἔγγραφο τοῦτο εἶναι χειρόγραφον ἐπὶ παπύρου, ἀνακαλυφθὲν πρὸ μηνῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὑποτιθέμενον ὑπὸ τινῶν ἀσθεντικῶν προσώπων ὡς τὸ ἀρχαιότατον σωζόμενον ἀντίγραφον περιεκσῶν τῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης βιβλίων τοῦ Ζαχαρίου καὶ Μαλαχίου. Αἱ σελίδες αὐταὶ τοῦ παπύρου, ἀνεπαφιοῦ οὔσαι, εἶχον μῆκος μὲν 10 δακτύλων περίπου πλάτος δὲ 7, περιλαμβανούσης ἑκάστης

28 στίχους κειμένου. Ἐκαστὸν φύλλον εἶναι γεγραμμένον καὶ ἐπὶ τῶν δύο πλευρῶν. Ἡ πλήρης γραμμὴ περιλαμβάνει ἐν ὄλῳ 14--17 γράμματα. Τὰ φύλλα εἶναι συνδεδεμένα ἐν εἴδει βιβλίου κατὰ πρωτότυπον τρόπον, ἀλλ' ἐπιμελῶς. Τὸ ἑλληνικὸν κείμενον τοῦ χειρογράφου εἶναι γεγραμμένον ἄνευ διαλειμμάτων μεταξὺ τῶν λέξεων, πῆς συνηθείας ταύτης τηρουμένης παρά τε τοῖς ἀρχαίοις ἑλληνικοῖς καὶ τοῖς ἀρχαίοις εβραϊκοῖς χειρογράφοις. Ὁ πάπυρος διασώζεται κάλλιστα καὶ πιστεύεται ὅτι χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ Γ' ἢ Δ' αἰῶνος, σύγχρονος οὖτως ἀποβαίνων τῶν ἀρχαιοτέρων ἑλληνικῶν χειρογράφων πῆς τῶν ἑβδομήκοντα μεταφράσεως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἐν Λονδίῳ, Ρώμῃ καὶ Πετρούπολει. Πολλοῖτων ἐν Βιέννῃ καθηγητῶν Πανεπιστημίου ἰδόντες τοῦτο ἀπεφάνθησαν ὑπὲρ τῆς χρησιμότητος αὐτοῦ. Ὁ ἐν Βιέννῃ ἄγγλος πρωτοεὐρεὺς, διάσημος δὲ ἄσιανολόγος, ἐξετάσας τοῦτο θὰ προβῆ εἰς σχετικὴν ἀφήγησιν ἐν τῷ Συνεδρίῳ...

Περὶ παπύρων προκειμένου σημειούμεθα ὅτι ἐξεδόθη ἄρτι ὡραῖος εἰς μέγα ὄγκον ὁδηγὸς τοῦ βιενναίου μουσείου τῆς συλλογῆς παπύρων, ἀνηκόντων εἰς τὸν Ἀρχιδούκα Ράινερ. Ὁ ὁδηγὸς οὗτος περιλαμβάνει πολλὰς φωτολιθογραφικὰς εἰκόνας τῶν παπύρων καὶ ἀφιερῶνται εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ Ἐκστὸν διεθνὲς συνέδριον τῶν Ἀσιανολόγων.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ.
ΑΙ ΔΙΩΡΥΧΕΣ ΤΟΥ ΑΡΕΩΣ

Σπανίως, πράγματι, ἐπεστήθη ἡ δημοσία προσοχὴ τοσούτον ἐπὶ οὐρανίου σώματος ὅσον ἐπὶ τοῦ Ἄρεως παρά τῆν Γῆν εὐρισκόμενου. Τὰ ἡμερησία φύλλα πλεῖστα ὅσα παρετίθουν ἐν ταῖς στήλαις αὐτῶν διὰ δημοσιεύσεως τηλεγραφικῶν εἰδήσεων προερχομένων ἐκ τῶν κυριωτέρων ἀστεροσκοπείων τοῦ κόσμου. Τὸ πλεῖστον τοῦ ἐκτάκτου ἐνδιαφέροντος, ὅπερ ἐν σῆσει πρὸς τὸν Ἄρην διεγείρεται, ὀφείλεται εἰς τὴν πρὸς τὴν ἡμέτεραν Γῆν ὁμοιότητα τοῦ Ἄρεως, κυρίως δὲ εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν καλουμένων διωρύχων, τῶν περιέργων ἐκείνων γραμμῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι ταυτοχρόνως τὸ σπουδαιότερον καὶ παραδοξότερον χαρακτηριστικὸν τοῦ πλανήτου. Ἀνεκένετο ὅτι διὰ τοῦ μεγάλου τηλεσκοπίου τοῦ Λίκ (Lick), ὅπερ διὰ πρώτην φοράν ἐστράφη πρὸς τὸν Ἄρην, θὰ ἐπιτυγχάνοντο ἐνδιαφέροντα περὶ τοῦ πλανήτου τούτου πληροφόρησι· πράγματι δὲ ἐγένοντο ἀξιοσημεῖοι τινὲς παρατηρήσεις, ἀποδείξασαι τὴν ὑπαρξίν τῶν διωρύχων, ὧν ἡ σταθερότης ἀπεδείχθη ἐκ συγκρίσεως πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ Στσιαπαρέλλης τῷ 1877 χαραχθέντας χάρτας. Τὸ μέγα τηλεσκόπιον τοῦ Λίκ ὅμως ἐν ἀμφιβολίᾳ ἔθηκε τὴν ὑπὸ τοῦ ἰταλοῦ ἀστρονόμου φημισθεῖσαν ἀνακάλυψιν τῶν διωρύχων.

Ἐν τούτοις αἱ ἀστρονομικαὶ ἀνακαλύψεις δὲν ἐπιστηρίζονται οὐδὲ ἀποκηρύσσονται τόσον εὐκόλως, διότι ἡ πρακτικὴ ἀστρονομία εἶναι ἐνασχόλησις, οἱ καρποὶ τῆς ὁποίας ἐπιτυγχάνονται μόνον κατόπιν ἐπιπόνου ἐρευνῆς. Τὸ μέγα τηλεσκόπιον τοῦ Λίκ ἀπέδειξε συνεπῆς τελευταίων παρατηρήσεων τὴν πραγματικὴν ὑπαρξίν τῶν διωρύχων ἂν

εἶχεν ἀνακαλύψει ὁ Στσιαπαρέλλης, μεταγενέστεροι δὲ παρατηρηταὶ δὲν εἶχον κατορθώσει νὰ παρατηρήσωσιν ἐπίσης καὶ αἵτινες συνεπῶς ἐθεωροῦντο μετὰ τινος δυσπιστίας. Κατὰ τὴν νύκτα ὅμως τῆς 5)17 αὐγούστου τρεῖς καθ' ὄλοκληρίαν ἀνεξάρτητα ἀπ' ἀλλήλων σχεδιάσματα εἶχον γείνει περὶ τοῦ Ἄρεως ἐν τῷ Ἀστεροσκοπίῳ τοῦ Λίκ ὑπὸ τῶν καθηγητῶν Σαίμπερλε, Κάμπελ καὶ Χάσεϋ. Ἐκαστὸν αὐτῶν ἐδείκνυε τὴν διωρύχα, εἰς ἣν ὁ Στσιαπαρέλλης εἶχε δώσει τὸ ὄνομα τοῦ Γάγγου καὶ ἣν εἶχε κηρύξει οὗτος ὡς διπλῆν, καθαρῶς διπλῆν μάλιστα. Οἱ τρεῖς οὗτοι ἀστρονόμοι τὴν διπλῆν διωρύχα ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἑκάστος χάρτου σημειούντες, δὲν ἠδύναντο νὰ ἀμφιβάλλωσιν ὡς πρὸς τὴν ἀκριβείαν τῆς παρατηρήσεως αὐτῶν.

ΣΗΜΙΑΜ ΣΑΙΛΥΟΙ ΣΗΤ ΑΤ

Καὶ ἦδη τί εἶναι αἱ διωρύχες αὗται; Οὐδὲις δύναται νὰ εἴπῃ τι περὶ τούτου. Τὸ σχῆμα αὐτῶν ὅμως δύναται νὰ περιγραφῆ. Αὗται εἶναι ὁραταὶ μόνον διὰ τῶν ἀρίστων τηλεσκοπίων καὶ κατὰ τὰς αἰθριωτάτας νύκτας ὑπὸ τῶν ἐξησκημένων ὀφθαλμῶν ἐπιδεξίων παρατηρητῶν. Ὁ πλανήτης, διὰ τοῦ τηλεσκοπίου παρατηρούμενος, ἔχει ὅψιν ὁμοίαν πρὸς ἐκείνην, ἣν φανταζόμεθα ὅτι ἔχει ἡ ἡμέτερα Γῆ. Λαμπρὰ πορτοκαλόχρα τμήματα σημειοῦσά τι, ὅπερ πιστεύεται ὅτι εἶναι ζηρά, ἐνθ' σκοτεινότερον φαιοπράσινον χρῶμα ὑποτίθεται ὅτι σημειοῖ τὸ μέρος ὑδάτων· ἀλλ' ἡ διανομὴ τῆς ζηρᾶς καὶ τῶν ὑδάτων δὲν εἶναι ὡς ἐν τῇ ἡμέτερᾳ Γῆ. Δὲν ὑπάρχουσιν ἐκεῖ εὐρὺς Εἰρηνικός ἢ Ἀτλαντικός πρὸς διαχώρισιν τῶν ἡπείρων κατὰ πολλὰ ἀπ' ἀλλήλων μίλια. Αἱ θάλασσαί τοῦ Ἄρεως εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεγάλαί· κόλποι ἢ γλῶσσαι ὕδατος. Σκόρη, πλέοντα ἐν τῷ ὠκεανῷ τοῦ Ἄρεως, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὑπάρχουσι τοιαῦτα, οὐδέποτε θὰ εὐρίσκοντο ἐπὶ πολὺ ἐν ἀφανείᾳ ἀπὸ τῆς ζηρᾶς, ἐκ τῶν πλείστων δὲ κορυφῶν τῶν ὄρεσσερῶν, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ σχηματισμὸς εἶναι ὅμοιος πρὸς τὸν τῆς ἡμέτερας Γῆς ἢ θάλασσα θὰ ἐφαίνετο ἐν τῷ ὄριζοντι, ἂν μόνον τὸ κυκλωτέρες τῆς σφαίρας ἦτο τὸ αὐτὸ καὶ παρὰ τῇ ἡμέτερᾳ Γῆ· βεβαίωτατα ὅμως εἶναι πολλῶν στρογγυλότερος ὁ Ἄρης, διότι ὁ πλανήτης οὗτος ἔχει διάμετρον ἴσην πρὸς τὸ ἡμισυ τῆς διαμέτρου τῆς Γῆς καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ ὄγκος αὐτοῦ εἶναι πολλῶν μικρότερος.

Ἐν τῷ Ἄρει ὑπάρχει σχετικῶς εὐρεῖα ἐπιφανεία ζηρᾶς. Διὰ μέσου δὲ τῆς ἐπιφανείας ταύτης λεπτόταται καὶ ἀσθενέσταται γραμμὰ ἀνακαλύπτονται· αὗται δὲν ἔχουσι κανονικὴν διεύθυνσιν, καθόσον ἡ εὐθυγραμμία ἀποτελεῖ τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν αὐτῶν διερχομένη ἡπείρον, φθάνουσαι δὲ μέχρι κόλπου τινός, ἐξαφανίζονται ἐν αὐτῷ. Ἐνίστα, ἐξερχόμενα ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου ἀκτῆς ἐξακολουθοῦσι τὴν πορείαν αὐτῶν συχνάκις ὅμως διατέμνονται καὶ διευθύνονται κατὰ διαφόρους γωνίας. Αὗται εἶναι αἱ διωρύχες περὶ τῶν ὁποίων ἐπικρατεῖ τοσοῦτο μυστηριώδες σκότος καὶ τοσαῦται εἰκασία—ἀπλαῖ ἀσθενεῖς γραμμὰί, ὡσεὶ ὑπὸ μολύβδου γενομένηαι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας, ἥτις ἀντανάκλῃ πρὸς ἡμᾶς τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου. Ὁ Στσιαπαρέλλης ἀνεκάλυψεν ὅτι εἶναι τῶν «διωρύχων» τούτων φέρονται ὁμοῦ παραλλήλως ἐπὶ πολλὰ χιλιάδας μιλίων ἐν ἀποστάσει διακοσίων περίπου μιλίων ἀπ' ἀλλήλων, τηρούμεναι ὅμως καθ' ὄλοκληρίαν παραλλήλοι. Τὸ διπλοῦν τοῦτο τῶν διωρύχων διέφυγε τὴν προσοχὴν ἄλλων ἀστρονόμων. Τῷ 1888 ὁ διδάκτωρ Περρὸν ἐποίησατο παρατήρησιν τινὰ ἐν Νικαίᾳ, καθ' ἣν ἐπίστευεν ὅτι εἶδε τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦτο, μολονότι οὐχὶ μετ' ὀριστικότητος. Ἦδη ἀναφέρεται ὅτι ἡ διπλῆ αὕτη ιδιότης καθαρῶς παρατηρήθη ὑπὸ τριῶν ἀνεξαρτήτων παρατηρητῶν ἐν τῷ ἀστεροσκοπίῳ τοῦ Λίκ.

Ἡ ἐμφάνισις τῶν διωρύχων τούτων ἐνέπνευσε κατ' ἀρχὰς πεποίθησιν εἰς τὴν περὶ ὑπάρξεως ζωῆς ἐν τῇ Ἄρει προφητείαν. Ἡ ἀνακάλυψις τῆς διπλότητος σπουδαίως ἐνεθάρρυνε τοὺς θεωρητικούς ἀστρονόμους νὰ διατυπώσωσι τὰς θεωρίας αὐτῶν, μέχρι τοσούτου ὥστε αἱ θεωρίαι αὐτῶν νὰ μὴ ἀφίστανται πολὺ τῆς παραφροσύνης. Τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν διωρύχων τούτων εἶναι ἀμυδρά, ἀνάγκη ὅμως νὰ ἐπιτευχθῆ ἀναλογία τις. Κατὰ τὴν πλησιεστάτην προσέγγισιν τὰς «διωρύχας» παρατηροῦμεν ἐξ ἀποστάσεως 35,000,000 μιλίων. Μολονότι δὲ φαίνονται ἀσήμαντοι, δύνατον νὰ ἦναι κολοσσιαῖαι, οἱ δὲ τοῦ Ἄρεως μηχανικοί, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἔχουσι σχέσιν τινὰ πρὸς τὰς διωρύχας ταύτας, θὰ ἔχωσιν ἀναμφίβολως κολοσσιαίας δυνάμεις. Προφανῶς θ' ἀνήκωσιν οὗτοι εἰς φυλὴν, πολλῶν προέχουσαν ἡμῶν ἐν τῇ διανοητικῇ ἀνα-

